

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

İKTİDAR İÇİN SAVAŞALIM

◆ Deneyimlerle
Derslerle Dolu
Devrimci
Mücadele

◆ Irak'ta
İç-Savaş:
Ama Nasıl?

◆ Newroz'un
Coşkusuyla
Serhıldanlara

◆ Özgürlük
Pınarı Küba

◆ Newroz
Pîroz Bê!

◆ Ahmed Sa'adat
Yalnız
Değildir!

◆ Ölüm
Orucu
Sürüyor

MAYIS'TA

TAKSİME

**13 MART
SAVAŞÇILARI
YAŞIYOR SAVAŞIYOR**

12 Eylül Askeri Faşist Darbesi ile sermaye sınıfı emekçilereve öncülerine saldırarak işkencelerden geçirerek, zindanlara atarak darağaçlarında katliamlar gerçekleştirdi. Faşizmin karanlığını yenen 13 Mart Savaşçıları, üç yiğit işçiyi LETHEM COŞKUN, NECATİ VARDAR, SEYİT KONUK'u işçi sınıfının öncülerini idam ederek katletti. 13 Mart Savaşçılarının ölüm yıldönümünde onları selamlayarak İstanbul trafiğini durdurduk. Sabahın erken saatlerinde binlerce işçi işyerlerine doğru yol aldığında trafik felç edilmişti. Saat 08:45'de Unkapanı köprüsü zincirlenerek yola "13 Mart Savaşçıları Yaşıyor Savaşıyor-LENİNİSTLER" pankartı asıldı. Tam eylem bitiminde eylem yerinden ayrılırken bir sivil polis üzerimize iki el ateş açtı. Üzerimize ateş açan katiller 13 Mart Savaşçıları katleden katillerin aynısıdır. Eylem sonucu bu güzergaha bağlı olan tüm yollar kilitlendi. Unkapanı'ndan Eminönü'ne, Edirnekapı'dan Beyazıt'a, Vatan Caddesi'nden Çapa'ya kadar trafik felç edildi. Saat 10:30'da polisler zinciri keserek yolu trafiğe açtı. Bu saate kadar trafik durdurulmuştur.

Gençlik geleceğine sahip çıkıyor, 13 Mart Savaşçıları sahipleniyor. Onlardan aldığımız bayrağı devrime kadar elden ele dalgalandıracağız. "Adları Adımız Kavgaları Onurumuzdur" şiarı dudaklarımızdan hiç düşmeyecek.

IDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!

FAŞİST GENARELLERDEN HESABI DEVRİM SORACAK!

İstanbul'dan Leninistler

NOT: Elimize e-posta yoluyla ulaşan haberi öneminden dolayı sizlere gönderiyoruz.

DENEYİMLERLE DERSLERLE DOLU DEVİRİMCİ MÜCADELE

Tarihi olgular, bütünsel ve karmaşık süreçlerin ürünüdür. Tarihi bileşke, çıkarları ve istemleri birbiriyle çatışan bireylerin sayısız eyleminin çakışmasıyla meydana gelir. Tarihi gelişme dediğimiz süreç, zenginlik gösteren etkenlerin sonucuyken, sık sık ve daha çok ekonomik etkene ağırlık veriliyor. Bu yaklaşım ise diğer etkenlerin gözardı edilmesine yol açıyor. Sınıf mücadelesi bir etkidir. Tarihi yapan kitleler, tarihin öznesidir. Tarih yapıcılarının eylemleri doğru olarak kavranmalıdır.

Kitlelerin ileriye dönük isyanları, ayaklanmaları ve devrime başvurmaları yalnızca bir anlık toplumsal patlamaların sonucu değildir. Temelinde uzun bir süre içinde birikmiş olan ekonomik, toplumsal ve politik karşıtlıklar ve çatışmalar var. Tüm bu olguların üst üste gelmesi, çakışması büyük olayları meydana getirir. Bakış açımızı yüzeyde oluşan olaylarla, sadece güncelle sınırlarsak, günceli değerlendirmede de yüzeysel kalırız. Güncel olaylar ile bunu etkileyen temeldeki gelişmeler arasında karşılıklı bir diyalektik ilişki var. Yalnızca güncelin temelindeki ekonomik, toplumsal gelişmelerle yetinirsek, güncel olayları anlamada geri kalırız. Sadece güncel çatışmalarla sınırlı kalırsak, o zaman da güncel eylemleri etkileyen temel olgular yön değiştirince günceli etkileyen, ortaya çıkaran, yönünü belirleyen son nedenleri kavramakta geri kalırız. Büyük kitle eylemlerini çözümlenebilmek için, bu eylemlerle, onlara yol açan etkenler arasındaki diyalektik ilişkiden hareket etmeliyiz.

Latin Amerika'da yükselen halk hareketleri söylediklerimizin en iyi gözlenebileceği güncel örneklerdir. Kıtada son elli

yıldır sürekli mücadele vardır. Bütün ülkeler her zaman eylem halinde olmasa da bir yerde halk eylemi mutlaka vardır ve belli örnekler ile kıtayı daima etkilemiştir. Küba devriminin varlığı, Latin Amerika halkları için her zaman bir etkilenme ve mücadele dayanağıdır, örnektir. Kıtada devrim mücadelesi gerilla hareketleri ve halk hareketlerinin başka biçimleriyle sürüyor. Dünya, buradan gelişen yeni bir halk hareketine tanık oluyor. Halk ayaklanmalarıyla birçok yerde burjuva hükümetler devrildi, kimi ülkelerde demokratik halkçı yönetimler kuruldu. Bu yönetimlerle birlikte demokratik bir ortam oluştu. Yine bazılarında sosyalizme geçiş tartışılıyor. Sosyalizmin somut olarak tartışılıyor olması, emekçi halk kitlelerinin gücünü, etkisini gösteriyor ve sosyalist eğilimini ve bunun yarattığı ortam konusunda açık bir fikir veriyor. Latin Amerik'da ortaya çıkan sola, sosyalizme yönelim kıta ile sınırlı olmayan bir dünya eğilimidir aslında.

Latin Amerika'yı yakından gözlemleyebilen herkes, halkın devrimci yükselişinin temelinde kapitalist üretim biçiminin yattığını bilir. Bunun temelinde kapitalizmin uzlaşmaz sınıf çelişkileri var, halk kitlelerinin çok derin sefaleti var. Yoksulluk-zenginlik karşıtlığını derinleştiren emperyalizmin egemenliği var. Yine aynı temele bağlı olarak, halk üzerinde ağır burjuva diktatörlüğü, işkence, katliam, sürgün, sokak infazları, kaybetmeler, ağır hapis cezaları ve koşulları... kısacası faşist devlet terörünün en koyu, en terörist, en aşağılık biçimleri yaşandı. Halk buna daha ne kadar katlanabilirdi. Halkın ayaklanması için, devrim için, tüm koşullar oluşmuştu. Devrimci eylem biçimleri bu süreci hızlandırdı,

örgütledi ve hedefe yöneltti.

Halkın tüm kıtaya yayılan politik-toplumsal değişiklik yaratan eylemleri karşısında aklı şaşanlar, tüm bu değişikliklerin ve güncel eylemlerin temelinde yatan ve belirttiğimiz olguların yanında onyıllarca süren devrimci eylemlerin, gerilla mücadelesinin olduğunu göremiyorlar. Gerilla mücadelesi ya Küba ve geçici bir örnek olarak da Nikaragua'da zafere ulaştı; ya da başka yerlerde zaferlerin kapılarına dayandı. Mücadele zirveye doğru tırmanırken, o sırada dünyada geçici olarak oluşan olumsuz gelişmelerin de etkisiyle, gerilla hareketleri tam da ileri bir noktadayken, buradan geriye, burjuvaziye uzlaşma yoluna yöneldiler. Ancak, uzun iç savaşları, ayaklanmaları yaratan ve devrimi gündeme getiren gerici koşullar ortadan kalkmamıştı. Uzlaşmaz sınıf çelişkilerini yaratan koşullar, kendi kaçınılmaz sonuçlarını da doğurur. Gerilla hareketleri uzlaşma yoluna gidince, halk başka biçimlerle başkaldırıyor sürdürdü. Sokaklar halk eyleminin değişmez alanları olarak öne çıktı. Sonunda ilk uğrak noktası olarak demokratik güçleri yönetime getirdi. Ancak, devrim bu noktada durmayacaktır, buradan sosyalizme varacaktır. Bunun için de devrimci zor yöntemleri zorunludur. Ve orada herşey, varolan demokratik ortamdan yararlanacak olan işçi sınıfına bağlıdır. Sosyalizmi ancak işçi sınıfı gerçekleştirebilir. İktidar başka devrimci güçler tarafından ele geçirilse de, sosyalizme geçiş, işçi sınıfı tarafından yaşama geçirilebilir.

Yine örneğin özellikle son süreçte Avrupa'da yaygınlaşma eğilimi gösteren eylemler de "duru gökte çakan şimşek" değildi. Bu eylemler, yüzyıllardır süren sınıf savaşımından edinilen derslerle, birikimle hazırlandı. Bugün Fransa'da iktidarı sarsan eylemler, Avrupa'da bi toplumsal devrimin giderek olgunlaştığını gösteriyor. Fransız işçi ve emekçileri, öğrenciler, komünarların ruhuyla çıkıyorlar sokağa. Paris proletaryasının kanıyla kızışmış meydanlardan şimdi ayaklanan gençler geçiyor. Bu ayaklanma 68'den çok daha ileriye gidecek bir potansiyele sahip

Türkiye'de bu denli yoğun ve yaygın anti-kapitalist kitle eylemlerinin görülmesinde şaşılacak ne olabilir. Emekçi sınıfının sefaletine dayanan, bu sefaleti dayandığı ekonominin koşulu ve sonucu haline getiren burjuva toplumda, hele Türkiye gibi, halkın sefaletinin bu denli arttığı ve ölümcül bir durum halini aldığı bir ülkede kitle ayaklanmaları, bu koşulların kendisi tarafın-

dan güncelleştirilir. Latin Amerika'da hal-ki ayaklandıran tüm toplumsal şartlar Türkiye'de de var. Aynı şartların varlığıyla ki, devrimci mücadele bu topraklarda 35 yıl boyunca kesintisiz olarak sürmüştür. Kitle mücadelesinin böylesine sürekli, yaygın, yoğun ve militan biçimde geliştiği Türkiye ve Kürdistan'da bu durumun, yalnızca "nesnellik" ile açıklanamayacağı ortada. Yükselen kitle mücadelesi bir yanıyla yıllardır süren örgütlü devrimci mücadelenin eseridir. Süreci değerlendirirken, iki boyutunu, nesnel boyutunu ve öznel (mücadele) boyutunu birlikte ve bir bütünlük içinde görmeliyiz.

Sosyalizm kitlelerin içinde maddi bir güçtür. Bu dönüşüm onyıllar boyu ve kuşaktan kuşağa süren mücadelelerle sağlandı. Bütün bu süreç içinde kitlelerin bilinci haline gelen, yaşamı dönüştüren, yeni bir toplumsal sistemde somutlaşan sosyalizm, insanlığın geleceğini belirleyen bir güçtür. Şimdiye kadar ortaya çıkan irili ufaklı tüm sosyalist gruplar, kitleleri sosyalizmle tanıştırma hizmeti yapmıştır. Bugüne dek sosyalizmle tanışmamış, etkisinde kalmamış ve uğruna savaşım vermemiş ülke proletaryası yoktur. Öyle ki sosyalizm, dünya proletaryasının ortak hedefi oldu. Bu hedefte her doğan örnek, aynı amaca ulaşma yolunda tüm dünya emekçileri için bir mevzi haline geldi. Özelde devrim, bir ülke proletaryasının eseri olsa da, genelde dünya proletaryasının ortak eseridir. Her ülkedeki toplumsal devrim ve sosyalizm yapıtı, dünya proletarya hareketinin ortak dayanışması, desteği ve çabasının ürünüdür. Bu yöndeki sınıf dayanışma örnekleri tarihe geçmiştir. Aynı ve ortak amacı olan dünya proletaryasının sınıf dayanışmasında, proletarya enternasyonalizminde yepyeni bir uluslararası ilişki biçimi doğmuştur. Özgür ve ortaklaşa emeğe dayanan yeni bir dünya, bu ilişkide şekilleniyor.

Dünya komünist hareketi, büyük bir sosyalist mirasa ve zengin bir birikime dayanır. Bu, tüm ülkelerdeki devrimci işçilerin ve komünistlerin katıldıkları ortak tarihtir. Komünist hareketi bir dünya hareketi durumuna getiren bu ortak tarihtir. Dünyanın herhangi bir yerindeki ya da tüm dünyadaki devrimci komünist mücadele, kolektif mücadelenin bir parçasıdır. Aynı zamanda ortak mücadelenin kazanımıdır. Ortak kazanımda, tüm ülkelerin komünistlerinin rolleri var. Bu uğurda yaşamını ortaya koymuş, işkencelerden geçmiş, kavgalarda vurulmuş, darağaçlarına gitmiş, kurşuna dizilmiş, hareketin her alanında ve

her aşamasında komünist bilinciyle, hareketin genel çıkarlarını temsil etmiş sayısız yoldaşın, dünyadaki tüm yoldaşların mücadelesi var. Mücadeleye atılan her yeni kuşak, böylesi büyük ve ortak yaratılmış komünist birikime dayanarak yoluna devam ediyor. Bizden önceki yoldaşlardan çok şey öğrendik, dersler çıkardık. Kazanmak için çok daha deneyimliyiz artık.

Yaşam, sürekli bir akış, değişim ve dönüşüm halindedir; bir uğraktan başka bir uğrağa doğru yol alır. İşçi sınıfı hareketi de, canlı bir hareket olarak, daimi bir yenilenme içinde olur. Önceki süreçten ne kadar kayda değer deneyimlerden geçmiş olsa da, eldeki deneyimler, yeni gelişmeleri getirince, karşılayamayabiliyor. İşçi sınıfı hareketi gelişmeleri karşılayabilmek için kendisini devamlı yetkinleştirir. Burada yetkinlik, her koşulu, her mücadele biçimini, her gelişmeyi karşılayabilme yeteneğidir. Güncel mücadeleler de böyle bir yeteneği gerektirir. Sadece köklü bir mücadele geleneğine sahip olmak, günlük eylemleri yönetmeye yetmez. Eylemlerin içinde olmak, inisiyatifli ele geçirme dinamiklerini ve becerisini de göstermek gerekiyor. Şimdiye kadar yapılanlar ne kadar önemli olursa olsun, bunlar henüz işçi sınıfının kurtuluşu için yeterli değildir. Zafere varmak için daha önce yapılanları aşan yeni örnekler yaratılmalı. Burjuvaziye karşı verilen savaş, yalnızca bir iki çarpışmadan ibaret değildir. Bu büyük mücadeleye sayısız çarpışma sığar. Hedefe ulaşmak için mücadelenin daha çok çetin süreçlerinden geçilecektir.

Bugüne dek yapılan bütün büyük devrimler, iç ve dış savaşlar olmadan başarıya ulaşmamıştır. Dünya tarihini derinden etkiledikleri ve çok ileriye gittikleri için, bu büyük devrimler, eski dünyanın güçlerinin şiddetli karşı koyuşlarıyla ve uzun dönemleri kapsayan savaşlarla karşılaşır. Aynı düzeyde olmasa da, dünya tarihini çeşitli biçimlerde etkileyen, günümüz somutunda olduğu gibi kapitalizmin dünya egemenliğini sarsan her devrim bir dizi savaş olmadan zafere ulaşamaz. Küba devriminde görüldüğü gibi, gerilla kuvvetleri çarpışa çarpışa iktidarı aldıktan sonra Amerikan emperyalizminin askeri çıkarmasıyla karşılaşmak zorunda kaldı. Sabotaj, suikast ve ekonomik abluka ise onyıllardır sürüyor. Nikaragua devrimden sonra yıllarca ABD desteğindeki karşı-devrim güçleriyle savaşmak zorunda kaldı. Angola devrimci güçleri, devrimden sonra emperyalizmin beslediği ve desteklediği güçlerle yıllarca

savaştı. Şimdi aynı sorun Venezuela Bolivarıcı devriminin karşısına çıktı. Devrim derinleştikçe emperyalizmin şiddetli saldırılarıyla karşılaşacağı son derece açıktır. Tarihin akışı yönündeki her devrim, emperyalist-kapitalist dünya egemenliğine vurulmuş bir darbedir. Dünyanın bugünkü objektif şartlarında her devrim zincirleme bir etki yapabilir, Latin Amerika'da olduğu gibi. Sırf bu yüzden bir devrim emperyalizmin çok daha şiddetli saldırılarıyla karşılaşabilir. Dünya devriminin güncelleştiği bir sırada devrimlerin tarihinden dersler çıkarılmalı, devrimlerin ortak yasalarına uygun hareket edilmeli.

İktidara gelen proletarya kendi egemenliğine dayanarak toplumu dönüştürür, sınıfları ve sınıfları vareden ekonomik koşulları ortadan kaldırır. Fakat bu öyle kolay bir iş değil. Özel mülk sahipleri eski düzenin değişimine karşı şiddetle direneceklerdir. Özel mülkiyet inatçı bir doğaya sahiptir. Toplumsal dönüşümün önüne her adım başı bir engel çıkaracaktır. Burada kapitalizmden sosyalizme geçişin ortak yasaları geçerlidir: Toplumun dönüşümü için eski toplumun güçlerine karşı dışı bir mücadele. Toplumsal dönüşümün geçiş sürecinin tümü boyunca devam edeceği gözönünde bulundurulursa, dönüşümü zafere ulaştırmada, toplumu yönlendiren öncüye nasıl bir görev düşeceği kendiliğinden anlaşılır. Yeni bir devrimci yükselişini başlamasıyla birlikte, kapitalizmden komünizme geçişin zengin deneyimlerinden ve derslerinden yararlanmak bir gerekliliktir.

Sınıflar savaşımının bu denli engin birikimine sahip olan yeni komünist kuşakların çok daha ileriye gitmeleri gerekiyor. Derslerle dolu deneyimler, kazanmak için büyük olanaklar sunuyor bize. Yapılmış devrimlerin geçtiği yolun geçmek zorunda olsak da, yine bu devrimin dersleri, yapılan hatalara düşmemek için bize bazı sonuçlar sunuyor. Sosyalizmin teori-pratiğiyle donanmış bir devrimci işçi sınıfı hareketi başarıya ulaşmak için gereken en temel silahlara sahip olmuş demektir. Proletarya daha iyi örgütlenerek, dünya proleter güçleriyle en sıkı ilişki ve mücadele içinde bulunarak sosyalizmin yeni ve etkileyici örneklerini yaratabilir.

C. DAĞLI

POMPEİ'NİN SON GÜNLERİ

Hikayeyi herkes bilir. Hemen yanı başındaki yanardağın patlamaya hazır öfkesinden habersiz Pompei halkı, yöneticilerin işret, şantaj ve sefahtan dolu iktidar kavgalarının ortasında, başı sonu görünmeyen sorunların sancılarını yaşıyordu. Pompei’de her karanlık köşe bir ölüm, her çılgın bir hesabın görülmesini haber veriyordu. Bu bataklık ancak kızgın küller kurutabilirdi ve bataklığın iğrenç kokuları arasında kimse yanardağın öfkesinin kokusunu alamamıştı.

Ankara’da paranoyanın gölgesi dolaşüyor. Son aylarda ardi ardi gündeme gelen skandallar, burjuvazinin yönetici elitleri içinde herkesin bir diğeri hakkında dosyalar tuttuğu, şantaj ve tehditlerde bulunduğu gerçeğini ortaya çıkardı. Her gün büyüyen ve çözüm bulunamayan toplumsal sorunlar ve bunlara eşlik eden devrimin baskısı, kişisel çıkarlarla birbirine bağlı burjuva sınıfı çözüyor ve onu sayısız düşman kampa bölüyor. Bölünme derinleştikçe, bu ayrı kampların birbirlerine karşı şantajları, tehditleri, artık günlük bir olay haline aldı. Özel kuvvetlere bağlı olduğu belli bir “sauna” çetesi, yönetici elitin işret ve fuhuş alemlerine dair bir çok görüntü kaydıyla ortaya çıkıyor. Saunacılar, “kameraları biz yerleştirmedik. Bu olayın bize bulaştırılmasının nedeni, olayın yukarılara doğru gidişini kesmeye dönüktür” ifadeleleriyle, basit bir adli vaka olmadıklarının işaretini verdiler. Rezalet dolu skandal bununla da bitmedi. Ortaya atılan bir çok telefon kaydında, gazetelerde boş noktalar olarak geçen birçok isim, aynı bataklığın müşterileri olarak ilan edildi. Şimdi Ankara’da yönetici elitler, gazetedeki o boş yerlerde kendi isimlerini görüyorlar.

Herkesin belden aşağı vurmaya başladığı bir dönemde gündeme gelen Şemdinli iddianamesi, işbirlikçi tekelciliğin iktidar kampları arasında pimi çekilmiş el bombası etkisi yarattı. Bombayı kucağında bulan Genel Kurmay Başbakana, Başbakan Adalet Bakanına, Adalet Bakanı da Van Savcısına devretti. Bürokrasinin karanlık koridorlarında kolayca sümenaltı olabilecek bir iddianamenin, yönetici elitler arasında bu denli fırtına koparması, ancak burjuvazinin yönetememe kriziyle açıklanabilir.

Kendi Bacağını Isıranlar

İşbirlikçi tekelciliğin bütün kamplarını etkileyen yönetememe krizi, etkisi ortadan kaldırılamayacak kadar köklü temellere sahiptir. Sermayenin egemenliğini erozyona uğratan en önemli konuların başında, işsizlik ve sefaletin ulaştığı boyut geliyor. Bu, her kesimden yükselen öfkeyi, iktidar kurumlarına doğru yöneliyor, tepedeki en küçük kıpırtıyı, büyük sarsıntılara çeviriyor. Çünkü tepedeki yönetici sınıf temsilcilerinin altları boşalmıştır. Temeldeki birkaç tuğlanın daha düşmesi durumunda, tüm yapının darmadağın olma tehlikesi vardır. Başkentteki paranoya, buradan besleniyor.

Tehlikenin kokusunu çoktan beridir almış olan burjuva yöneticilerin kimi akıl hocaları, ortaya serilen rezalet ve skandalların boyutu ne denli büyük olursa olsun, iktidar kurumlarının yıpratılmaması konusunda uyarı üstüne uyarı yapıyorlar. Örneğin, Hürriyet’in “paşa”sı Ertuğrul Özkök, bakan ve vekilleri hakkında her tür rüşvet, adam kayırma ve işret alemleri iddiaları ortalığa yayılan AKP’ye ilişkin “aman ha yıpratmayalım. AKP’nin alternatifi daha radikal unsurlardır” diyor ve insanların öfke duyduğu kişi ya da partileri acımasızca ceza-

landırdığını ifade ediyor. E.Özkök, daha radikal unsurların büyük sürpriz yapmasına dair korku ve endişelerini de dile getiriyor.

Devletle iç içe geçmiş tekelci sermayenin bu önemli sözcüsünün yazdıklarının mürekkebi daha kurumadan, Şemdinli iddianamesi gündemi dolduruyor.

İddianameyi hazırlayan savcı, esasında, buzdağından bir kartopu koparacak denli güdük, sinik, eveleme-geveleme ustası bir belgeye imza atmış. Fakat, hem burjuva kamplar arasındaki çatlağın derinliği, hem de bu çatlaklara sığmayacak devrimci kitle eylemlerinin büyük baskısı, eveleme-gevelemelerle dolu iddianameyi, rejimi tehdit eden bir belgeye dönüştürdü. Çıkarları çatışan burjuva kamplar arasında en küçük bir ima bile, karşı tarafı yıpratmayı hedefleyen bir şantaj haline alıyor. Üstelik, burjuvazinin siyasi iktidarına tüm öfkeli duygularını yöneltmiş ve gözlerini ona dikmiş olan geniş emekçi yığınlar, patlak veren tartışmalar içinde, burjuvazinin politik aygıtının gerçek yüzünü tüm çıplaklığı ile görebilirler. İşte bu yüzden, iddianame patlak verdiğinde, Ankara’da toplantı üzerine toplantı yapıldı. Tartışmaların asıl yönünün üstü örtüldü ve bir kuvvet komutanının Genel Kurmay Başkanlığının önünün kesilmesi çabalarına büründürüldü.

Savcının iddianamesiyle hemen hemen aynı içerikte bir yarı resmi raporun, neredeyse 1 aydır Ankara’da elden ele dolaştığı biliniyor. Bu durum, savcının iddialarının apoletli burjuvaziyi yıpratmaya yönelik kampanyanın parçası olduğunu akla getiriyor. Fakat, emekçi sınıflar açısından bunun bir önemi yoktur. Böyle bir kampanyanın arkasında ilhakını siyasi yönden tamamlamak isteyen AB emperyalizmi olabilir; ya da son günlerde Boğazları ve Karadeniz’in kontrolünü düzenleyen Montrö Anlaşmasını geçersiz kılarak Karadeniz’i nükleer bir cephaneliğe çevirmeyi amaçlayan ABD emperyalizmi akla gelebilir. Fakat, bunun da önemi yok. Önemli olan, sermaye kampları arasında kimin hangi niyetle diğerine karşı şantajlar, tehditler savurduğu değil; bu karşılıklı çatışma ve dalaşmanın devrimi hangi yönden beslediğidir.

Şemdinli iddianamesinin yarattığı gelişmelere bakarak söyleyebilir ki, sermaye sınıfı arasındaki kavgalar artık kişiler ve partiler düzeyini aşmıştır. İktidarın en temel kurumları arasında sürmektedir. MİT bir yanda, Jandarma istibarat diğer yanda; YÖK bir yanda eğitim bakanlığı öbür yanda; Merkez Bankası bir yanda, Maliye diğer yanda... ve böyle bir dizi çatışma! Burjuva iktidarı yalnızca siyasi olarak değil, kurumsal olarak da yıpranıyor. Burjuvazi, en temel kurumlar arasında bir uyum olmadan egemenliğini sürdüremez. 70’li yılların sonunda devrimci durum ve devrimin baskısı bütün ağırlığıyla burjuva egemenliğin üzerine abandığında, kurumların uyumu bozulmuş ve oluşan çatlaklara sızan devrim bürokrasiyi ve güvenlik aygıtlarını ciddi bir kamplaşmayla yüzyüze bırakmıştı. Burjuvazi, bu durumdan, ancak 12 Eylül darbesiyle kurtulabilmişti.

İşbirlikçi tekelci egemenlik, yeni bir felaket durumunun yaşanmaması için, Şemdinli iddianamesiyle ortaya çıkan durumu fırsat bilerek, oyunun kurallarını yeni baştan belirlemiş görünüyor. Buna göre, her türlü rüşvet, adam kayırma, hatta işret alemleri masaya yatırılabilir; çıkarları farklı kampların kavgalarındaki sınır da buraya kadardır. Bunun sonrası, iç savaşta emekçi sınıflara karşı izlenen ve izlenecek olan her türlü vahşet-katliamdır ve bunlar asla burjuva kamplar arasındaki kavgada kullanılmaz. İşte burjuvazi, oyunun sınırlarını böyle çizdi: Havlayın, hırlayın ama asla kendi bacağınızı ısırmayın.

Ne var ki devrim, burjuvazinin çizdiği her sınırı, her kuralı bozarak ilerliyor. Ortaya çıkan son durum, yalnızca geçici bir uzlaşmadır. Kavgayı besleyen nedenler tüm ağırlığıyla varlığını koruduğu sürece, kavganın kurumları da içine alacak şekilde devam etmesi ve heran daha büyük rezaletler biçiminde patlak vermesi kaçınılmazdır. □

IRAK'TA İÇ-SAVAŞ: AMA NASIL?

Irak'taki işgalcilere ve işbirlikçilerine karşı direnişin en güçlü olduğu yerlerden biri olan Bakuba'da Şii mezhebi için çok önemli bir cami bombalarla yerle bir edilince, direniş için en tehlikeli ve kritik bir dönem açılmış oldu. Sünni ve Şii silahlı gruplar arasında, patlak verecek bir iç-savaşın ülkeyi içinden çıkılmaz bir karmaşaya sürükleyeceğine dair haber ve yorumlar, en başta ABD basını tekellerince, o denli sıklıkla dile getirilmişti ki, bir çok kişi, Bakuba'da patlayan bombanın bu süreci açacağına kesin gözüyle bakıyordu. Üstelik, işgalin başladığından bu yana ne ABD'ye ne de işbirlikçilerine karşı tek bir "kötü" söz söylememiş ağzı varidili yok Ayetullah Sistani ve sokaktaki Şiiilerin dili Mukteda Sadr, Bakuba olayından hemen sonra çok sert açıklamalar yapınca, ve üç gün içinde yüzlerce caminin saldırıya uğradığı haberleri yayılınca, durdurulamaz bir iç-savaşın başladığı yorumları çoğaldı.

Oysa ki, ilk günlerin katliam, sabotaj görüntüleri arasında kaybolan gerçekler, yavaş yavaş gün yüzüne çıkmaya başladı. Bombalamanın Sünni ve Şii grupları çatışmalara çekmek için yapılmış bir kışkırtma olduğu ve bizzat işgal güçlerince organize edildiği öylesine açıktı ki, protesto için sokakları dolduran yüzbinler, hep bir ağızdan aynı sloganı haykırıyordu: İşgalci defol! Saldırımın hemen sonrasında, ilk Cuma namazında Sünni ve Şiiiler aynı safları paylaşıyor, benzer bir saldırının olmaması için cami ve türbelerin önünde birlikte nöbet tutuyorlardı. Daha önce de, düğünlerine, cenazelerine saldırmış, yüzlerce insan katledilmiş, fakat bu kışkırtmalara gelmemişlerdi. Halk olaya böyle tepki verirken, Şii gruplarda Bedr Tugaylarıyla, Sünni İslam Partisinin milisleri, sokaklarda evlerde 300'e yakın insanı katlederken, en büyük yardımı işgali güçlerden alıyorlardı.

Gerçek şu ki, Irak'ta bir iç-savaş zaten yaşanıyordu. Bir yanda yurtsever ve halkçı söylemleriyle yoksulların büyük desteğini alan direniş cephesi, diğer yanda ise ABD işgalcilerine hizmette kusur etmeyen Irak'ın burjuvaları. Ve elbette, tipik Ortadoğu politikasının temsilcileri olarak, her iki cephe arasındaki dengeye oynayarak kendi dar çıkarlarını koruyamaya çalışanlar. Bu sonuncusunun tipik

temsilcileri, Şiiilerden Mukteda Sadr, Sünnilerden en son seçime katılmayı kabul eden İslamcı ve Baasçılardır. Bir yanda işgalciler ve diğer yanda işgale karşı savaşımlar arasındaki çelişki ve çatışmalar giderek net sınıfsal zemine ve politik hedeflere oturdukça, bu iki karşıt kutup arasında gidip gelenlerin yalpalanmaları çoğalıyor, hareket alanları kısıtlanıyor ve politik söylemleri zorlanıyor.

Irak'ın burjuva güçleri, ABD'nin denetimindeki Bağdat hükümetinde yer alma, en çok payı kapma yarışı içindeler. 15 Aralık seçimlerine dahil olan Irak İslam Partisi, çeşitli Baasçı çevreler ve Mukteda Sadr, şimdi bu pazarlıkların içine gömüldükçe, bir zamanlar direniş üzerinde sahip oldukları politik etkiyi de kaybediyorlar. Direnişten uzaklaştıkça, içine gömüldükleri nüfus savaşında kimi zaman ABD'ye kimi zaman da İran'a yanaşıyorlar.

Uluslararası diplomasi alanında, havada uçan tehdit dolu sözlerin aksine, ABD ve İran, şimdilerde Irak'taki direnişi boğmak için birlikte çaba sarf ediyorlar. Bizzat İran'ın silahlı destek sunduğu Bedr Tugayları, ABD operasyonlarının vazgeçilmez yardımcıları, ve Irak'ta en çok nefret edilen milis kuvvetlerinin başında geliyorlar. Mukteda Sadr da, kah direnişçileri "Baas kalmıtları" sözleriyle aşağılayarak, kah İran'la doğrudan görüşmeler yaparak, ABD ile pazarlık masasında güçlü görünmeye çalışıyor. Irak'ta burjuva politikacılar, işte böyle, ya ABD'den ya da İran'dan aldıkları destekle, nüfus alanları yaratma peşindedir.

Hükümet binalarının bulunduğu ve halktan hiç kimsenin giremediği Bağdat'ın "Yeşil Bölge"sinde, burjuva siyasetçiler böyle birbirlerini yerken, açlık ve yoksulluğun dayanamaz olduğu ülkede silahlı direniş, giderek daha örgütlü ve politik bir konuma kavuşuyor. Gericici Saddam döneminde bütün örgütlülükleri darmadağın edilen işçiler, yoksullar işsizler, yavaş yavaş sendikalarda, siyasi cephe örgütlerinde, ve direniş savaşında bir araya geliyorlar. Silahlı direniş daha şimdiden ABD işgalcilerini kendi üstlerinden dışarı çıkamaz duruma getirdi. İşçiler ülkenin çeşitli kentlerinde bir çok kez genel greve çıktılar. İşsizler hareketi, Basra'dan Musul'a dek en sıcak çatışmaların yaşandığı kitlesel protestolar gerçekleştiriyor.

Irak burjuvaları "Yeşil Bölge"de toplandıkça, emekçi halk işgal karşıtı direnişle toparlanıyor ve bu, savaşta daha net politik hedefe doğru taşıyor.

İşte, ABD ve işbirlikçilerinin (bu arada elbette ki İran'ın) uzun süreden beri önüne geçmeye çalıştıkları süreç, bu süreçtir. En son bombalamanın, işçi hareketinin güçlü olduğu ve geleneksel olarak sol siyasetin hakim olduğu Bakuba'da yaşanması, kışkırtmanın hemen ardından aynı kentte 47 işçinin katledilmesi, yaratılan karmaşa ortamından işgalci ve işbirlikçilerin nasıl yararlanmak istediklerinin işaretidir. Giderek emekçi sınıflar temeline daha fazla oturan silahlı direniş, bizzat ABD ve işbirlikçilerinin tırmandırdığı Sünni-Şii geriliminde boğulmak isteniyor. Bağdat'ta bulunan İngiliz gazeteci Robert Fox, aynı anda yüz camiyeye birden saldırıların, direnişçi gruplar olmadığına işaret ediyor. Bağdat'ta toplanan burjuva partilerin milisleri, bir yanda Bedr Tugayları ve Mehdi Ordusu, diğer tarafta Mücahidin ve İslam Ordusu, yükselen bu halkçı-emekçi direnişi boğmak için harekete geçtiler, fakat bu plan kısa sürede sokakları dolduran kitlelerin protestosuyla ters tepti.

Olay, tüm dünyada gericiilerin sahneye çıkardığı "Karikatür Krizi" dönemine denk geldi. Dinsel ayrımlara dayanan çatışmalar her dönem burjuvazinin bir hegemonya aracı olmuştur. Sosyalizmin ve proleter hareketin yükselişi önüne, dinci-gericilik bir dalgakıran olarak çıkarılmıştır.

Son bir yılda, özellikle Avrupa'da hızla yükselen işçi eylemleri, Latin halklarının devrimci eylemleri, Rusya'da sosyalizme ve Stalin gibi sosyalist önderlere yönelik sempatinin %70'lere tırmanması, dünya burjuvazisi için alarm çanlarıdır. Dünya çapında yaşanan bu yükseliş için, burjuvazi de dünya çapında bir kışkırtma yarattı. Şu günlerde dev petrol tekelcilerinin canına okuyan bir gerilla savaşının yaşandığı Nijerya'dan, Pakistan'a, Endonezya'dan Türkiye'ye kadar, dinci-gericiler, kendi sınıf kardeşleri olan dünya burjuvazisinin yardımına koşmakta tereddüt göstermediler. Fakat, dünya çapına yayılan dinci-gericiliğin gösteleri, şuan ABD ile çıkar çatışması içinde olan İran'ın elini güçlendirince, Sünni-Şii ayrımını doğuracak bir başka kışkırtmaya ihtiyaç oldu. ABD ve işgalciler, Bakuba'da patlatılan bombayla, bir taşla üç kuş vurmak istedikler: Birincisi, İran'ı yalnızlaştırmak; ikincisi, Irak'ta yükselen halk savaşının önünü Sünni-Şii çatışmasıyla kesmek; üçüncüsü, dünyada yükselen sosyalist ve proleter hareket'e Irak'taki direnişin bağımlı yapılıştırmak.

Bu, ne ilk ne de son provokasyondur. Öncekiler bir işe yaramadığından, her seferinde daha büyük, daha yaygın kanlı kışkırtmalar peşine düşüyor burjuvazi. Ama bu güne kadar, ne sosyalizmin yükselişini engellemedi, ne e kitlelerin kendi denetiminden çıkmasını. Hatta, kendi iç çatışma ve çelişkileri nedeniyle, bu tür kışkırtmaları, daha büyük hızla burjuva denetiminden çıkartmaya başladı.

Gerçek iç-savaş sadece Irak'ta değil, tüm dünyada sürüyor. □

Bu sene 19 Mart Pazar günü Zeytinburnu Kazlıçeşme Meydanı'nda düzenlenen Newroz kutlamaları için sabahın erken saatlerinde binlerce kişi alanı doldurmaya başladı. Yaklaşık 100 bin kişinin katıldığı Newroz kutlamasında sık sık "Biji Newroz", "Newroz Piroz Be" sloganları atıldı.

Bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak Newroz kutlamasına üzerinde "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği / Mücadele Birliği Plt.", "Kürt Halkı Yalnız Değildir / Mücadele Birliği Plt.", "Newroz Piroz Be / Mücadele Birliği Plt." imzalı pankartlarımızla katıldık. Ayrıca DİK (Devrimci İşçi Komiteleri) de "Biji Yekıtya Tekoşına Karke-ren Kurd û Turk / DİK" imzalı pankartıyla katıldı.

Arama noktasından geçmeden önce pankartlarını açan DİK'li işçiler, arama noktasını geçtikten sonra hemen düzenli kortejler oluşturdular ve "Yaşasın Devrimci İşçi Komiteleri", "Biji Newroz", "Newroz Piroz Be", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "İmralı F Tipi Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarıyla alana girdiler. Alanda sloganlar atmaya devam eden DİK'li işçilere Kürt gençlerinden destek geldi. Alandaki birçok Kürt genci DİK imzalı döviz ve kızıl bayrakları alarak işçilerle omuz omuza pankartın arkasına geçip sloganlara eşlik

NEWROZ'UN COŞKUSUYLA SERHILDANLARA

etti. Daha sonra Mücadele Birliği alana girdi. "Biji Newroz, Mücadele Birliği Platformu", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği, Mücadele Birliği Plt.", "Kürt Halkı Yalnız Değildir, Mücadele Birliği Plt." yazılı pankartlarıyla dikkat çektiler. Newroz kutlaması boyunca atılan "Newroz Piroz Be", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Serpil Cabadan Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Barış İçin Devrim Devrim İçin Savaş", "Disa Disa Serhıldan Biji Azadiya Kürdistan" sloganları tüm kitleye asıl barış ve özgürlüğün devrim ve sosyalizm için Leninist saflarda mücadele etmekten geçtiğini en açık biçimde gösterdi.

Yapılan konuşmaların ardından sahne alan sanatçı ve müzik grupları kitleyi coştururken, kutlamalar boyunca halaylar çekildi. Ayrıca alanda açılan TKEP/L bayrakları ve atılan "Faşizme Karşı Silah Başına", "Faşist Devleti Yıkacağız Halk İktidarını Kuracağız" sloganları coşkuyu bir kat daha artırdı.

**BİJİ NEWROZ!
YAŞASIN KÜRT TÜRK
HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!**

"Sen Bir Özgürlük Pınarısın Küba İnsanlığın Susuzluğunu Gideren"

2005 yılı Aralık ayının sonlarına doğru hepimizi çok heyecanlandıran bir davet aldık. Bu Küba Büyükelçiliği'nin 2-11 Şubat tarihleri arasında Küba'da yapılacak olan Kitap Fuarı'na bizi davet etmesiydi. Demek ki, şekerkamışı gibi "yeşirip ballanan umutların eli" sonunda bize de uzatılıyordu. Demek ki, Nazım'ın "Meksika körfezinin sepetinde bir cennet yemişi" dediği Küba adasını yukarıdan görme şansımız olacaktı. Ve şairin "bir portakal çekirdeği atarsın terli sıcak toprağına Küba'nın / bir portakal bahçesi bulursun akşam üstü" diyerek tasvir ettiği Küba topraklarına ayak basabilecektik.

Elçilik nezninde girişimlere başladık; fuara katılım koşullarını öğrendik. Ve Küba için Türkiye ve Kürdistan'da yaptığımız etkinlikleri gösteren dökümanlarla Küba'ya hareket ettik.

Küba Büyükelçiliği bu sene "Okumak Büyükmektir" başlığıyla Küba'da yaptıkları bu fuara bizi davet etmekle, bizleri gerçekten onurlandırmıştı. "Yüzyılın Komünü: Küba" başlığıyla yaptığımız Küba Dostluk Günü, yetkililerin gözünden kaçmamış demek ki.

Nazım ne güzel ifade etmiş: Küba gerçekten bir "cennet yemişi"; çok güzel bir ülke ve daha ilk anda çok sıcak insanlarla karşılaşıyorsunuz.

Diyebiliriz ki, bu insanların içinde en sıcak kanlı olanlardan biri de görüştüğümüz Komünist Parti yetkilisiydi. Ak saçlarıyla sevecen bir kadın olan KP yetkilisi bizi dikkatle dinledi notlar aldı. Serpil Cabadan yoldaşımızın Ölüm Orucu'nun 200'lü günlerinde olduğunu ve Fidel'e özel selamları olduğunu söylediğimizde bunu özenle not etti ve "bu selamı Fidel'e mutlaka ulaştıracağım emin olabilirsiniz" dedi. Ve bizim otuz kusur yıllık mücadele tarihimizi dikkatle ve bazen şaşkınlıkla dinledi. Bizler de "yalansız hürriyetin eli"ni "Fidel'in sıkığı el"i sıklıktan dolayı duyduğumuz mutluluğu anlattık.

Küba Kitap Fuarı, geçen yıl olduğu gibi yine bir çok ülkeden binlerce insanın katılımıyla yapıldı. Ayrıca Küba halkının nasıl okuma meraklısı olduğunu, okuyarak nasıl büyüdüklerini de gözlemlemiş olduk.

Küba'dan ayrılırken içimizde Fidel'i görememenin ezikliği, ama onun yaratılmasında büyük payı olduğu Küba halkını ve yaşanan sosyalizmi görmenin sevinci vardı.

Viva Cuba! Cuba No Seva!

BAYRAMTEPE'DE NEWROZ VE ÜZERİNDEN ATLANILMAMASI GEREKEN BAZI TUTUMLAR

Sermayenin tüm saldırılarına rağmen, hiç bir güç Newroz eylemlerini engelleyemedi. Artık her yer eylem alanı. Devlet, Kürt halkına pervasızca saldırıyor, katlediyor, tutukluyor. Gerilla cenazelerini vermiyor, ölen gerillaların organlarını kesiyor; vahşice saldırılarda bulunuyor. Sermayenin devleti Türkiye'de işçi, emekçi, öğrencilere karşı yoğun saldırılar gerçekleştiriyor, yeni yasalar çıkarıyor. İç savaş koşullarında bu saldırıların daha da artması mümkündür. Sermaye şunu çok iyi biliyor: Ya devrimi boğacak ya da tarihin çöplüğüne gidecek. Böyle bir süreçte yapılması gereken, Kürt ve Türk halkının mücadele birliği ağını örmektir. Biz de bu süreçte, Newroz nedeniyle Bayramtepe'de eylem örgütlerken, Kürt yurtseverlerinin de Newroz kutlaması yapacağını öğrendik. Aynı yerde iki ayrı Newrozun iyi olmayacağı düşüncesi ile bu arkadaşlarla görüştük ve ortak Newroz yapılması kararı çıktı. Bir çok konuda ortaklaştı ve hemen çalışmalara başladık. Kapı kapı dolaştık. Tekerlekler getirdik. Büyük bir ateş yaktık. Eylem alanına yoğun bir şekilde insan akıyordu. Türküler söyleniyor, halaylar çekiliyordu. Onlarla görüşmelerimiz ve tartışmalarımız sırasında kendimizi ifade edeceğimizi söylemiştik ve hemfikir olmuştuk. "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği, Newroz Piroz Be" pankartımızı açarak sloganlarımızı haykırmaya başladık. "Newroz Piroz Be", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği", "İmralı Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarını attığımız esnada, yurtsever arkadaşlar pankartımıza müdahale etti. Müdahale eden de başka mahalleden arkadaşlardı ve biz onları tanımadığımızı, bu mahallenin gençliğini muhatap aldığımızı, onlarla böyle anlaştığımızı söyledik. Biz "emek harcayarak bu eylemi birlikte örgütlemedik mi, bu ortak olarak aldığımız karar değil mi" dediklerimizde; "söyledikleriniz doğru ama bu kitle bizim, bizim öncülük etmemiz lazım" dediler. Bu nedenle burada kendimizi ifade edemeyeceğimizi söylediler. Biz de bunun doğru olmadığını, burada harcanan emeğin ortak olduğunu ve tavırlarının öz eleştirisini vermezlerse buradan ayrılacağımızı söyledik. Buna yanaşmadılar, biz de pankartımızı açarak sloganlarımızla oradan ayrıldık. 400 metre ileride caddeyi keserek lastiklerle ateş yaktık. A-

teş yaptığımız yerin yanındaki direğe pankartımızı astık. "Biji Newroz", "Newroz Piroz Be", "Kürdistan Devrimle Özgürleşecek", "Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Jibo Azadi Aşti Şer Şer Şer", "Disa Disa Serhildan Biji Azadiya Kürdistan", "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği", "Leninist Milis Misillemeye", "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" sloganlarını ateşimizin etrafında haykırdık. Ayrıca cadde boyunca TKEP/Leninist imzalı "Biji Newroz", "Newroz Piroz Be", "Jibo Azadi Aşti Şer Şer Şer, Disa Disa Serhildan Biji Azadiya Kürdistan", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" kuşlamaları yapıldı. Eylemin korumalığını silahlı milisler yaptı. Leninist milislerin sığıttığı mermiler, Newrozun bayram değil, isyan ve serhildan günü olduğunu anlatıyordu. Ezilen bir ulusun gerçek bayramının ancak, özgür olduğunda olacağını...

Yurtseverlerin yaptığı, Newrozun ve devrimci dayanışmanın ruhuna uygun olmamıştır. Özellikle politik tavrimizin net olduğunu gören yurtsever arkadaşlar, ateş yaptığımız yere gelip tehditvari tavırla, sert çıkışlarını sürdürerek, burada yalnız kendilerinin eylem yapabileceklerini söylediler. Biz de bizim eylemimizi hiç bir gücün engelleyemeyeceğini söyleyerek eylemimize devam ettik. Bayramtepe'de yaşayan Kürt ve Türk halkı bizi tanıyor, politikalarımıza ve mücadelemize değer veriyor. Yurtsever arkadaşların bu yaklaşımları, devrimci ahlağa ve kültüre uygun olmayan davranışlardır.

Bu yaklaşımlar, devrime zarar verir. Devrim gibi bir amacı olanlar, böylesi tutumlara girmemelidirler. Kavga edeceğimiz, düşmanımız, sermayenin devletidir. Bunun için, Kürt ve Türk halkının mücadele birliğini örmemiz gerekir. Bu, devrim için olmazsa olmaz koşullardan biridir. Şimdi herkese çok iş düşüyor. Şimdi daha çok Kürt ve Türk halkının mücadelesini birlikte örme zamanı...

**NEWROZ PİROZ BÊ!
YAŞASIN
KÜRT-TÜRK HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!**

**Küçükçekmece'den Leninistler
NOT:** Bu haber, elimize E-posta yoluyla ulaşmıştır

ANTEP'TE NEWROZ

Kürt Halkı'nın serhıldan günü olan Newrozda ateşler, bir hafta öncesinden Antep'in emekçi semtleri olan, Kürt Halkı'nın yoğun olarak yaşadığı mahallelerde hergün akşam saat 19:00'da yanmaya başladı. Müzik gruplarının eşlik ettiği ve lastikler yakılarak başlayan Newroz kutlamaları, Kürt Halkı'nın bir anda coşkuya çoğalmasıyla eylem alanına dönüşüyordu. Zılgıtlarla ve yöresel kıyafetlerle Kürt kadınlarının kurduğu halaylar yaklaşık 600 kişiden oluşuyor ve bunlara alkışlarla eşlik edenlerle birlikte yaklaşık 1.000-1.500 kişiyi bulan kitle, sokaklardan taşıyordu.

Sloganlarla Kürt Halkının özgürlüğünü isteyen insanlar bir kez daha isyana durmuştu. Mücadele Birliği Platformu olarak destek verdiğimiz kutlamalarda, ezilen Kürt Halkının yanında olduğumuzu bir kez daha gösterdik.

21 Mart günü geldiğinde ise coşkuda hiçbir azalma olmadan, sabahın erken saatlerinde alana girilmeye başlandı. Mücadele Birliği Platformu ve Genç Emekçiler Birliği olarak bizler de Antep'in karşı

merkezi olan Balıklı durağından kutlamaların yapılacağı İstasyon Meydanına doğru yürüyüşe geçerek sık sık "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegin Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kürdistan'da Tek Çözüm, Ya Devrim Ya Ölüm", "Dış Dışa Serhıldan Biji Azadiya Kürdistan", "Kürdistan Devrimle Özgürleşecek", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarını attık. "Newroz Piroz Be, Mücadele Birliği" ve Genç Emekçiler Birliği'nin hazırlamış olduğu sarı, kırmızı, yeşil renklerdeki pankartlar insanlar tarafından ilgiyle karşılandı. Alana geldiğimizde arama noktasından geçerken Ayışığı Sanat Merkezi emekçilerinin getirmiş olduğu Önsöz Sanat Dergisi'nin 3. sayısına el konulmak istendi. Derginin dosya konusunun Kürt dili ve edebiyatı olması polislerde tedirginlik yaratmış olmalı ki, dergiyi incelemeye aldılar, toplatılmasının olup olmadığını sormak için bizleri bekletip coşkuymuzu azaltmak istediler. Buna karşılık sloganlarımızla, bizleri yıldıramayacaklarını gösterdik ve dergileri alana götürdük. Alanda yerimizi aldığımızda sloganlarımızı atmaya devam ettik ve insanların yoğun ilgisini çektik. EMEP başkanının sahnede konuşmasıyla bir durgunluk oldu. Özellikle de Kürdistan'daki ezilmişliğe karşı barış söylemleri ve silahların bırakılması gerekliliğiyle ilgili konuşması insanlarda durgunluğa neden oldu. Bu sırada bizlerin attığı "Faşizme Karşı Silah Başına", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganlarına Kürt Halkı destek verdi. "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Kürdistan'da Tek Çözüm, Ya Devrim Ya Ölüm", "Kürdistan Devrimle Özgürleşecek" sloganlarımızı Kürt Halkı ile beraber attık. Ayrıca "Ölüm Orucu Sürüyor, Sürecek Zafere Kadar", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz" sloganlarını da atarak faşizme öfkemizi daha bir gür sesle duyurduk.

Programda yer alan Grup Sefkan, Ozan Ferhat ve Şehriban Kurdi, söylemiş oldukları türküler ve halay parçalarıyla coşkuymuza coşku katıldılar. Saat 11:00'de başlayan kutlamamız saat 16:00'da sona erdi. Dağılma sırasında DTP gençliğinden arkadaşların referandum ile ilgili imza toplaması bahane edilerek 5 kişi gözaltına alındı. Buradan birkez daha haykırıyoruz, gözaltılar bizleri yıldırılmaz. Nasıl ki kadınlarımız yazmalarına Kürdistan topraklarını çiziyorlarsa, nasıl ki mücadelelerini yüceltiyorlarsa bu gözaltılar da Kürt Halkı'nı yıldırılmayacaktır.

KÜRDİSTAN FAŞİZME MEZAR OLACAK! YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!

Antep Mücadele Birliği Platformu

ANTEP OTOBÜS ŞOFÖRLERİNDEN ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI EYLEM

Uzun bir süreden beri Tekel'de, Tüpraş'ta vb. olan özelleştirmelere karşı eylemlerden bir tanesi de Antep'te gerçekleşti. 15 - 20 gündür TÜMTİS'e bağlı belediye otobüs şoförleri bildiriler dağıtarak, stand açıp imza toplayarak Antep halkını özelleştirmelere dair bilgilendirdi. Toplanan 85.000 imzanın belediye başkanına verileceği eylem, 20 Mart Pazartesi günü saat 12:00'de TÜMTİS önünde toplanılmasıyla başladı. Özelleştirmelere karşı çıkan belediye otobüs şoförleri eşlerini ve çocuklarını da yanlarına alarak, Gaziler Caddesi'nde yürüyüşe geçtiler. Halkın yoğun desteğiyle gerçekleşen eylem çeşitli partiler ve kitle örgütleri de destek verdi. Yaklaşık 1.000-1.500 kişinin katıldığı yürüyüşe, bizler de Mücadele Birliği olarak

destek verdik. Antep'in en kalabalık ve merkezi caddesi olan Gaziler Caddesi'nde yürüdükten sonra şehrin merkezi olan adliyenin önündeki yol kesilerek demokrasi meydanına kadar sloganlarla yüründü. Demokrasi meydanından belediyenin önüne gelindi. Yürüyüş boyunca "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "İş, Ekmek Yoksa Barış da Yok", "Direne Direne Kazanacağız", "Başkan Şaşırma, Sabrımızı Taşırma", "Otobüsler Halkındır, Satılamaz", "Susma, Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Gün Gelecek, Devran Dönecek, AKP Halka Hesap Verecek" sloganları atıldı. Antep açısından bu yürüyüş oldukça önemliydi. Halkın geniş kesiminin yürüyüşe katılması, çoğunluğun ise penceyelerden, balkonlardan alkışlarla destek vermesi çok olumluydu.

Belediye önüne gelindiğinde öncelikle çeşitli partilerin ve kitle örgütlerinin temsilcileri konuşma yaptı. Ardından belediye otobüslerinin özelleştirilmesine karşı yapılan imza kampanyasında toplanan 85.000 imza belediyeye

verildi.

Son olarak belediye önünde TÜMTİS'in yaptığı basın açıklaması ile eylem bitirildi. Yaklaşık 1 saat süren eylem boyunca kitlenin coşkusu ve kararlılığı eylemi etkili kıldı. Eğer belediye otobüslerinin özelleştirilmesinden vazgeçilmezse eylemlerin artacağı ve daha büyük eylemlere girişileceği belirtildi.

YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!
Antep Mücadele Birliği Platformu

Mart ayının gelmesiyle birlikte yoğun bir eylem sürecine girildi. Her günü kavga, her günü isyan ve ayaklanma olan Mart ayının burjuvaziye en çok korkutan günü, 21 Mart Newroz kutlamalarıdır. Kral Dehaq'a karşı Kawa'nın yaktığı isyan ateşi her geçen gün büyüyor. Burjuvazinin daha aylar öncesinden yapmaya başladığı toplantılarının ilk gündemi Newroz oldu. Newroz'dan haftalar önce tüm valiliklere "Türk bayrağı dışında bayrak açılmayacak" şeklinde talimatlar göndermesine rağmen, Newroz, Türkiye ve K. Kürdistan topraklarında yeni kavgaların haberciliğini yaparcasına kutlandı.

19 Mart Pazar:

İstanbul: Kazlıçeşme miting alanında Newroz yaklaşık 100 bin kişinin katılımıyla kutlandı. Yapılan kutlamaya Devrimci İşçi Komiteleri "Biji Yekıtiya Tekoşına Karkeren Kurd U Turk / DİK" imzalı pankartıyla katılırken, Mücadele Birliği Platformu ise, "Yaşısın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği / Mücadele Birliği Plt.", "Kürt Halkı Yalnız Değildir / Mücadele Birliği Plt.", "Newroz Piroz Be / Mücadele Birliği Plt." imzalı pankartlarıyla katıldı. Ayrıca alanda Leninler Milisler tarafından TKEP/L bayrakları açıldığı görüldü.

İzmir: İzmir'de Newroz Gündoğdu Meydanı'nda 30 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti. Kale tarafından gelen bir gruba polis müdahale etmesi üzerine, meydan da bulunan gençler polislerle taşlarla saldırarak karşılık verdi. Çıkan çatışmadan sonra çevre dükkanlarda maddi hasar meydana gelirken, olaylar gözaltına alınanların serbest bırakılmasından sonra sona erdi.

Şırnak: Ömer Kabak Meydanı'nda yapılan Newroz kutlamalarına yoğun yağmur yağışına rağmen 10 bine yakın kişi

katıldı. Eruh, Kumçatı, Uludere, Beytüşşebap ve Balderen ilçelerinden, beldelerinden ve köylerden gelenler, jandarma tarafından engellendi.

Batman: Batman'da Newroz Kültür Mahallesi'nde yaklaşık 50 bin kişinin katılımıyla kutlandı.

Hakkari: Hakkari'de Merzan sahasında kutlanan Newroz, sabah saatlerinde yoğun kar yağışına rağmen, 20 bine yakın kişinin katılımıyla gerçekleşti.

Urfa: Haleplibahçe Spor Alanı'nda yapılan Newroz kutlamalarına yaklaşık 70 bin insan katıldı. Kutlamanın ardından yürüyüş yapan kitleye, polis coplularla saldırdı 27 kişi gözaltına alındı.

Mersin: Metropol miting alanında kutlanan Newroz'a binlerce kişi katılırken, kutlamalar boyunca 2 helikopter havada uçuş yaptı.

Mardin: Kızıltepe ilçesinde kutlanan Newroz'a yaklaşık 30 bin kişi katılırken, alınan yoğun güvenlik önlemleri dikkat çekti.

20 Mart Pazartesi:

Şırnak: İdil (Hezex) ilçesinde kutlanan Newroz'a yaklaşık 4 bin kişi katıldı.

Cizre'nin Cudi ve Nur mahalleleri arasında yol kontrolü yapan kitle, bir aracı yaktı. Gabar ve Cudi dağları ile Suriye sınırı boyunca beş metre aralıklarla yüzlerce ateş yakıldı.

Nusaybin ilçesinde de akşam saatlerinde çeşitli semtlerde lastik yakılmasına polis saldırırken, kutlamalar gece geç saatlere kadar sürdü.

Muş: Şehir stadyumunun yanındaki alanda yapılan Newroz kutlamalarına 10 bini aşkın kişi katıldı.

21 Mart Salı:

İstanbul: Bağcılar'da akşam saatlerinde kutlanan Newroz'a polis saldırdı ve çatışma çıktı. Çöp konteynırlarını devirip barikat kuran gençler, polise taş atarak karşı koydu. Polisin silahla karşılık vermesi üzerine göstericilerden bir kişi ağır şekilde yaralanırken, içlerinde sivil polislerin de bulunduğu çok sayıda polis, atılan taşlarla yaralandı. Çatışma ara sokaklarda bir süre devam etti.

Sargazi'de Newroz'u kutlamak isteyen gruba ise jandarma saldırdı. Kutlamaya jandarmanın saldırması üzerine kitle barikat kurarak taşlarla karşılık verdi. Eylem gece geç saatlere kadar sürdü.

Diyarbakır: Fuar alanında düzenlenen Newroz'a yüzbinlerce insan katıldı. Gerilla kıyafetleri giyen bir grup üzerinde HPG yazılı pankart açtı. Ayrıca göstericilerin polisi taşlaması üzerine, polisler kalkanlarıyla kendilerini korumaya çalıştı. Olaylar sırasında polis gaz bombası kullanarak grubu dağıttı. Atılan taşlardan dolayı 9 polis memuru yaralandı. Olaylar polisin alandan çekilmesi üzerine sona erdi. Bu arada polis barikatları tahrip edildi. Newroz kutlaması süresince havada savaş uçakları uçuştu.

Van: Sabahın erken saatlerinde yürüyüş kolları oluşturan halk Newroz'un kutlanacağı Van Kalesi'nin arkasındaki alana doğru yürüyüşe geçti. Newroz kutlamalarına yaklaşık 150 bin kişi katıldı. Alan girişinde oluşturulan kontrol noktalarında herkesin tek tek sıkı bir aramadan geçirilmesine tepki gösteren kalabalıkla polisler arasında arbede yaşandı.

Muş: Varto ilçesi'nde yapılan Newroz kutlamasına yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

Mardin: Nusaybin ilçesinde yapılan Newroz kutlamasına 20 bine yakın kişi katıldı. Hükümet konağının arkasındaki alanda sabahın erken saatlerinde başlayan kutlamalar akşam saatlerine kadar sürdü.

Şırnak: Cizre ilçesinde yapılan Newroz kutlamalarına yaklaşık 25 bin kişi katıldı.

Ağrı: Doğubeyazıt ve Patnos ilçelerinde kutlanan Newroz'a 15 bini aşkın kişi katıldı.

EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ EKM'DE KUTLANDI

Dünya Emekçi Kadınlar Günü, derneğimiz Reutlingen Emek Kültür Merkezi'nde 12 Mart günü yapılan bir etkinlikle kutlandı.

Kapitalist düzenin baskılarına, sınırlamalarına isyan eden devrimci kadının sesi olmak, devrimci bir kadın olmak, kapitalist düzen açısından ve burjuva kültürle bakanların gözünde bir "Suç"tu... Onlar için "suç" olan, bizim için bir onurdu... Bu içerikte ve Almanca-Türkçe olarak hazırlanmış "Suçluyum" isimli bir metnin okunmasıyla yapılan girişten sonra etkinlik, dünya devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşu ile başladı.

"Bunları biliyor muydunuz" sorusuyla başlayan bilgilendirme yazısı, 1943'te Fransa'da kürtaj yaptırdığı için idam edilen bir kadın örneğinden, her türlü ayrımcılığın anavatanı olan ABD'de siyah kadınların uğradıkları ayrıımı çarpıcı bir şekilde ifade eden istatistiklere kadar birçok örneği içeriyordu.

Daha sonra Almanya kamuoyunda

bu sıralar sıkça tartışılan vatandaşlık sınavı bir skeçle sahnelendi. Eleştiri konusu mülakat, Almanca olarak ve mizahi bir dille ele alındı.

Ardından Türkçe olarak hazırlanmış iki skeç daha sunuldu. EKM Tiyatro Topluluğu tarafından sunulan skeçlerden biri apolitik ailelerde kadının durumunu ortaya koyarken, diğerinde ise duyarlı devrimci ailelerde ev işlerine hapsedilen kadının durumu ortaya konuyordu. "Erkeğe yüksek politika, kadına çocuk b.u" isimli oyun beğeni topladı.

Derneğimizin kadın emekçileri tarafından kurulan bir komitenin hazırladığı etkinlik, son olarak, kadın sorunlarını ele alan ve mücadele çağrısı yapan şarkıların okunmasıyla sona erdi.

**EKM Emekçileri/
Almanya**

ALMANYA'DA NEWROZ

18 Mart günü Frankfurt'ta yapılan bir başka eylem ise, Kürt halkının isyan günü olan Newroz'u kutlamak için Almanya çapında yapılan büyük kitlesel gösteriydi. Sabah saat 09.00'da iki ayrı merkezde toplanan kitle, saat 12.00'de Messe Parkplatzta doğru yürüyüşe geçtiler. Bizler de Mücadele Birliği, AGIF, ATIF, ADHF, BIR-KAR olarak Almanca, Türkçe ve Kürtçe yazılmış "Yaşasın Newroz" pankartımızla Alteoper Meydanı'ndan yürüyüşe katıldık. Yaklaşık 2 buçuk saat süren yürüyüşten sonra alanda toplandı. 25 Kürt sanatçının katıldığı etkinlik, akşam saatlerine kadar sürdü. Alanda TKEP/Leninist, MLKP, TKP/ML, MKP, TKİP imzalı ortak bildirimler de dağıtıldı.

ZAFERE KADAR DAİMA!

**Almanya'dan
Mücadele Birliği Okurları**

ALMANYA'DA EMPERYALİST SALDIRGANLIĞA KARŞI EYLEM

Sevgili Mücadele Birliği Emekçileri.

18 Mart Cumartesi günü, emperyalist savaşın 3.yılıını geride bıraktığı bu günlerde, dünyanın her tarafında olduğu gibi, Almanya'nın Frankfurt kentinde de emperyalist savaş protesto edildi. Paulplatz Meydanı'nda başlayan yürüyüşe, TKEP/Leninist, MLKP, TKP/ML, MKP ve TKİP "Emperyalist İşgal ve Sosyal Yıkım Saldırılarına Son" pankartıyla katıldı. Geniş bir kitlenin katıldığı eylem, Hauptwache'de son buldu.Yine eylemde "Emperyalist İşgal ve Sosyal Yıkım Saldırganlığına Karşı Anti-Emperyalist Mücadeleyi Güçlendirelim" başlıklı Almanca bildirimler de dağıtıldı.

Almanya'dan Leninistler

Not: Elimize posta yoluyla ulaşan bu yazıları haber niteliğinden dolayı yayımlıyoruz.

İKTİDAR İÇİ

Türkiye ve K.Kürdistan çok uzun yıllardan beri oldukça sert bir sınıf mücadelesine sahne olmaktadır. Bu sert sınıf mücadelesi çoğu zaman ya iç savaş biçiminde olmuş ya da iç savaşa çok yakın biçimlerde cereyan etmiştir. Yetmişli yılların sınıf mücadelesi aradan geçen bunca zamana karşın hala toplum hafızasındaki canlılığını koruyorsa bunun başlıca nedeni söz konusu mücadelenin bir ölüm kalmı savaş biçiminde sürmüş olmasıdır.

Bu gerçeği 12 Eylül faşist darbesinin başı Kenan Evren'in darbenin ilk günlerinde söylediği o ünlü sözünden de anlamak mümkün. Faşizmin cisimleşmiş hali olan bu darbeci general o günlerde şöyle diyordu: "Şimdi burda biz olmasaydık onlar (yani devrim güçleri-bn) olacaktı". Bu sözler kendi faşist darbesini haklı çıkarmak için söylenmiş olsa da bir gerçeği ifade ediyordu. Söz konusu yıllarda devrimci dalga toplumun tüm ezilen sınıflarını sarmış; iktidarı sömürülen sınıfların eline verecek bir devrim toplumun hemen her kesiminin beklentisi haline gelmişti.

Eğer yetmişli yılların toplumsal-politik özellikleri için genel bir tanım yapmak gerekirse Lenin'in "devrimci durum" olarak yaptığı tanımın en uygun tanım olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Gerçekten de o yıllarda devrimci kitle gösterileri doruk noktaya çıkmış, halk her yerde devlet güçleri ve onların sivil uzantısı durumundaki faşistlerle ölümüne bir savaşa tutuşmuştu; her yerden ayaklanma, kitlesel çatışma haberleri geliyordu; ve en önemlisi devlet kurumları, polis, ordu ve hatta bürokrasi devrim ile karşı devrim güçleri arasında bölünmüştü.

Tekelci sermaye sınıfı, iktidarı için gerçek bir tehlikeyi ifade eden bu bölünmeyi ortadan kaldırmak için 12 Eylül faşist darbesinden sonra binlerce polis ve subayı devlet yapısından tasfiye etti. Polis örgütündeki Pol-Der, Pol-Bir bölün-

mesi biliniyor. Benzer bölünmelerin orduda da olduğu kesin. Kısacası toplumun devrim ile karşı devrim arasındaki bölünmesi toplumsal dokunun her tarafını sarmıştı. Bu bölünmenin siyasal anlamı açık: Yöneten sınıf artık eskisi gibi yönetememekle kalmamış, yanısıra en önemli egemenlik aygıtı olan devlet kurumları da işlevsiz hale gelmeye başlamıştı.

Ve iktidarın ele geçirilmesi için her yönden elverişli bütün bu koşullara rağmen iktidar ele geçirilmedi. Ele geçirilmesi bir yana böyle bir girişimde bulunulmadı; böyle bir girişimde bulunmak dönemin en "güçlü" görünen örgütlerinin dahi aklına gelmedi. Şimdi soru şu: Neden? Çünkü dönemin hiç bir örgütünün iktidarı ele geçirme perspektifi yoktu; çünkü hiç bir örgüt kendini kitleleri iktidara taşıyacak bir güç olarak görmüyordu. Hemen hemen bütün örgütler kendi ufuklarını faşizme karşı mücadele (bu mücadeleden anladıkları da çoğunlukla MHP'ye karşı mücadeledir), reformların elde edilmesi, bazı "demokratik talepler" in elde edilmesi mücadelesiyle sınırlamışlardı. Bu ideolojik ve politik kırılma nedeniyle devrim ve iktidarın ele geçirilmesi için koşulların en elverişli olduğu dönemde dahi slogan ve hedefleri yurtdışında çizmeye çalıştığımız sınırları aşmadı.

Ne yazık ki ülkenin tarihindeki bu dönüm noktasından gerekli dersler bir türlü çıkarılamamış, ve tam da bu nedenle devrimci örgütlere dahi hakim olan bu reformist mantık, bu reformist atmosfer bir türlü kırılmamıştır. Bunun sonucu olarak 90'lı yıllarda ortaya çıkan ve günümüze kadar devam eden devrimci durum bir kez daha değerlendirilememiş; Bir devrim için son derece elverişli olan koşullar hak ve özgürlükler, reform talepleri peşinde koşularak harcanmıştır. Devrimci örgütlerin bu yaşamsal hatası; onları politik tükenişe, politik iflase götüren bu oportünist çizgi bugün de sürdürülmektedir.

Halk ve İktidar

En elverişli koşullarda bile iktidar için mücadeleyi, reformlar uğruna mücadeleye feda eden oportünist siyasal akımların temel iddiası halkın iktidar için mücadeleye hazır olmadığıdır. Onların iddialarına bakılırsa halk böyle bir mücadeleye hazır değil, dolayısıyla yapılması gereken şey reformlar uğruna mücadeleyle halkı yavaş yavaş iktidar mücadelesine hazırlamaktır. Burada büyük bir aldatmacayla karşı karşıya olduğumuzun altını çizmek gerekiyor. Bu oportünist çizgi ve politika sahipleri gerçekleri başaşağı tutarak herkesi aldatmaya çalışıyorlar. Gerçek ise şudur: İktidar için pratik politik mücadeleye hazır olmayan halk değil oportünist politikanın sahibi siyasi yapılarıdır.

Onlar ısrarla devrim ve iktidarın ele geçirilmesi meselesine pratik politika konusu olarak değil de propaganda konusu olarak yaklaşadursunlar, halk iktidarın ele geçirilmesinin yaşamsal önemini onlardan çok daha iyi kavramıştır. Uzun on yıllar boyunca süren sınıf savaşı içinde emekçi sınıflar ve Kürt Halkı iktidarın ele geçirilmesinin ne derece önemli olduğunu yeterince kavramışlardır. Başta proletarya olmak üzere bütün emekçi sınıflar ve özellikle de Kürt Halkı kapitalistlerin sınıfına karşı mücadelelerinde elde ettikleri bütün hak ve kazanımların iktidar ellerinde olmadıkça bir anlam ifade etmediğini; bugün savaşa elde ettiklerinin yarın yasalarla ya da başka yollarla ellerinden alındığını yaşamın içinde öğrenmişlerdir. Onlar, örneğin, uzun ve yorucu mücadelelerle elde edilen ekonomik kazanımların bir süre sonra türlü-çeşitli yollarla ellerinden alındığını biliyorlar. Bunları gerçekte bilmeyen ya da bildiği halde buna uygun davranmayan emekçi sınıflar değil, oportünistlerin kendileridir.

Emekçi sınıflara ve Kürt Halkına gelince... Onlar, kapitalist düzen içinde elde edilecek bütün hak ve kazanımların iktidar ellerinde olmadığı sürece bir hiç ol-

İN SAVAŞALIM

duklarını; bir anlam ifade etmediğini yılların mücadele deneyiminden biliyorlar. Kimsenin bunu kendilerine öğretmesine ihtiyaçları yok. Hak ve özgürlüklerin, reformların elde edilmesi mücadelesine emekçi sınıflarda bugün görülen isteksizliğin başlıca nedenini burada aramak gerekir. Özellikle işçi sınıfı ve diğer çalışan sınıflar, grev ve direnişlerle elde edecekleri haklar ne olursa olsun yaşamlarının bu düzen içinde daima daha kötüye gideceğinin bilincindedir. Kürt Halkı için ise bu sorun çok daha açıktır. Onun için, iktidarın önemini bilmeyen, kavramayan ve onun için mücadeleye atılmaya hazır olamayan bir tek işçi, bir tek emekçi bulunamaz.

Elbette bu gerçeklerden işçi ve diğer emekçi sınıfların günlük yaşamlarını kolaylaştıracak, yaşamı daha katlanabilir hale getirecek hedefler uğruna mücadele etmelerine gerek olmadığı sonucu çıkarılamaz; çıkarılmamalıdır. Aksine böyle bir mücadele verilmelidir. Ama bunu büyük alacaklarının ilk taksiti olarak ele almak koşuluyla.. Başka ve herkesçe bilinen ifadeyle söylemek gerekirse, “proletaryanın zaferinden önce, reformlar devrimci sınıf savaşımının bir yan ürünü” olarak ele alınmalıdır. Soruna ancak bu şekilde yaklaşılsa marksist zeminde kalınabilir. Çünkü marksist zeminde kalmak isteyen biri şu temel noktayı asla gözden kaçırmamalıdır: Kapitalistlerin işçileri ve diğer emekçi sınıfları aldatmada kullanmadıkları ve kullanmayacakları bir tek demokratik talep yoktur, olamaz da.. Bunun anlamı açık: Devrimci komünist bir parti ya da bu sığara layık olmak isteyenler, tek tek demokratik istemleri emekçi sınıfların önüne mücadele konusu olarak ileri süremezler. Böyle bir şeyi sadece reformistler ileri sürebilir. Devrimci komünist bir parti ise iktidar uğruna mücadeleyi pratik politikasının en başına koyarak diğer bütün hedef ve istemleri bu mücadeleye bağlar.

On yılların sınıf savaşı ve Kürt Halkının özgürlük savaşı, birleşik devrimin

toplumsal ordusu olan işçi sınıfının, Kürt Halkının ve diğer emekçi sınıfların bilincinde artık şu noktaları netleştirmiştir:

1- Kürt ulusu kendi kaderini kendisinin tayin edebilmesinin koşullarını sadece ve sadece işçi sınıfının hegemonyasındaki bir halk iktidarı altında elde edebilir. Faşist devlet ve onun koruduğu tekeller kapitalist düzen bir devrimle yıkılmadan; bu düzenin sınırları içinde Kürt halkının özgürlüğü bir seraptan öteye gidemez. Dahası, otuz yıllık savaş şu gerçeği tartışmasız kanıtlamıştır: Savaşla elde edilebilecek bütün haklar, bu devlet tarafından her an ortadan kaldırılabılır, her an tehdit altındadır. Sadece özgürlüğün elde edilmesi için değil, ama elde edilen hakların güvence altına alınması için de iktidarın ele geçirilmesi gerekiyor. Bütün ve gerçek demokratik haklar sadece devrimci demokrasi tarafından, halk demokrasisi tarafından eksiksiz sağlanabilir ve güvence altına alınabilir.

2- Küçük ve yoksul köylülük on yıllardır süren bir yıkım yaşıyorlar ve bu yıkım zaman içinde sona ermek bir yana giderek katmerleşiyor. Bunun sonucu olarak yaşam onlar için artık çekilmez hale gelmiştir. Tekeller kapitalistlerin ve emperyalistlerin “icra komitesi” durumundaki Ankara hükümetleri, tekeller kapitalistlerin ve emperyalistlerin çıkarları için devrimin bu toplumsal ordusunu sürekli ekonomik yıkıma uğrattıyorlar. Ulusal baskı ve faşist devlet terörü altındaki Kürdistan köylüleri bu yıkımı çok daha ağır bir şekilde yaşıyorlar. Bütün bu toplumsal kesimleri, yıkım ve sefaletten sadece başında işçi sınıfının bulunduğu bir devrimci iktidar kurtarabilir. Çünkü sadece böyle bir iktidar tekellere ve emperyalist şirketlere el koyarak emekçi köylülere ihtiyaç duydukları yaşamsal desteği sağlayabilir, tarımı ve hayvancılığı canlandırabilir, onları tekel ve banka kısıcından kurtarabilir.

3- Küçük esnaf, küçük dükkan sahibi banka faizleri, büyük tekellerin rekabeti ve devlet vergileri tarafından her gün if-

lasa nasıl sürüklendiğini yaşayarak görüyor, öğreniyor. Hergün binlerce küçük dükkan sahibinin kepenk kapattığı, kurus satış yapmadan akşam eve döndüğü, ailesiyle birlikte açlık ve sefalet mahkum edildiği biliniyor. On yılların deneyimi küçük dükkan sahibine bu düzen ayakta kaldıkça geleceğin geçmişten daima daha kötü olacağını; hiç bir burjuva iktidarın kendilerini sefalet ve yıkımdan kurtarmayacağını; aksine gelenin gideni aratacağını öğretmiştir. Onları bu yıkım ve gelecek korkusundan sadece bankalara, tekelere el koyacak; asalak devleti yıkarak üzerlerindeki vergi yükünü kaldıracak bir devrimci iktidar; başında işçi sınıfı bulunan devrimci bir halk iktidarı kurtarabilir.

4- Tekeller kapitalizmin ve emperyalizmin ağır ve yıkıcı saldırısı altındaki işçi sınıfı, kendini ve toplumun ezici bir çoğunluğunu ancak bu çoğunluğun başına geçerek, onlara iktidarı ele geçirmede öncülük yaparak, onlarla birlikte devrimci bir iktidar, bir halk iktidarı kurarak kurtarabilir.

Kapitalizme ve burjuva sınıfa karşı uzun yıllardır sürdürülen sınıf savaşı başta işçi sınıfı ve Kürt Halkı olmak üzere devrimin toplumsal güçlerini bu konuda fazlasıyla eğitmiştir. İşçilerin, Kürt Halkının, emekçi sınıfları bu uzun savaş yıllarından bir şey öğrenmediklerini, bu yılların onlarda bir bilinç sıçraması yapmadığını sadece burnu havada aydın taslakları ve ahmaklar ileri sürebilir. İktidar ele geçirilmeden dönüp dönüp aynı şeyler için mücadele edileceği, ileriye doğru yol alınmayacağı bilinci toplumun ezilen, sömürülen hemen bütün kesimlerinde oluşmuştur. Bu nedenle iktidarın ele geçirilmesinin önemini kavramayan, bunu istemeyen bir tek işçi, bir tek yoksul Kürt, bir tek emekçi bulunamaz. Reformistler ve oportünistler hariç. Şimdi işçi sınıfına, Kürt Halkına ve diğer ezilenlere iktidarın neden gerekli olduğunu değil, iktidarın nasıl ele geçirileceğini anlatmanın zamanı. Onlar bizden bunu duymak, bunu öğrenmek istiyorlar. □

Zindanları Yıkacak ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!

ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR

Serpil Cabadan Ölüm Orucu Eylemi'nin 277. Gününde

Serpil Cabadan Ölüm Orucu Eyleminin 277. gününde. Kızıl atlılarımız, rüzgar kanatlılarımız Ölüm Orucu Eylemini aynı kararlılıkla sürdürüyorlar. Ölüme meydan okuyan bu yürüyüş, tarihin yazdığı en uzun, en sabırlı, en kahırlı ateş geçitlerinden geçerek çelikleşmiş bir yürüyüş... Bir gün, insanlık tarihi yazıldığında üzerinde yaşadığımız topraklarda devrimci komünistlerin canları pahasına da olsa devrimi büyütme devam ettikleri yazılacak mutlaka.

Bugün Serpilimiz eyleminin 277. gününde, Fatma Koyupınar ise eyleminin 326. gününde. Dışarıda, Küçükarmutlu'daki direniş evinde eylemi büyük bir kararlılıkla sürdürüyor. Şeyhmuz Poyraz ise bugün eylemin 100. gününde. O da İzmir Buca 1 Nolu F Tipi zindanında eylemi kendi iradesiyle sürdürüyor.

**YAŞASIN ÖLÜM ORUCU EYLEMİMİZ!
ZİNLANDARI YIKACAĞIZ
ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!**

"ZAFER HALAYINI BİRLİKTE ÇEKECEĞİZ"

Tahliye olduktan sonra Ölüm Orucu'nu dışarıda sürdüren Fatma Koyupınar'ı Ölüm Orucu'nun 316. gününde 19 Mart Pazar günü ziyaret ettik.

Hepimiz oldukça heyecanlıydık ve içimizde bir an önce Fatma'yı görme isteği vardı. Giderken baharın tüm güzelliklerini içine sakladığımız bir buket de papatyaya götürdük siper yoldaşımıza. Ve bir ölüm orucu savaşçısını göreceğimiz olmanın heyecanı ile Armutlu'ya doğru yola çıktık. En sonunda Armutlu'ya vardık.

Fatma'nın kaldığı eve arkadaşların yardımıyla gittik. Ona yürürken dakikalar geçmek bilmedi. En sonunda Fatma'nın kaldığı eve vardık. Fakat gittiğimizde Fatma Koyupınar gün boyunca gelen ziyaretçilerden dolayı yorulmuş uyuyordu. O uyurken, biz yoldaşlarıyla sohbet ettik sohbetimizde hep O vardı. Dostça edilen sohbet ve eskileri anma... O uyandığında birden sohbetimiz değişti ve hepimizin yanaklarında gülücükler açtı. Ve bulunduğu odaya girdik. Hepimizi tek tek yanına çağırdı, hepimizle tek tek selamlaşıp sohbet etti. Onların yanında ölüm ne kadar küçülüyor.. "Ben zafere kilitlendim artık... Böyle bir eylemde ölmek onurdur" diyordu Fatma bize. Ve sürekli gülümsüyordu. Kurak çöllere yaşam fideleri eker

gibi.

Gözleriyle gülümsüyordu Fatma. Küçük bedeninde kocaman gözleriyle gülüyordu. İnatla, sabırla, kararlılıkla... Yaşama gözlerini yeni açmış bir çocuğun merakıyla... Ömrünü bir kavgaya adanmış bir devrim savaşçısının bahtiyarlığıyla... "Devrim için" diyordu siper yoldaşımız, "sosyalizm için". Bir ara gözüne arkadaşlarımızdan birinin boynundaki fular takıldı. "Tam göremiyorum ama, ne güzel gözleri var onun öyle" dedi.

Arkadaşımızın boynunda kesik ü soru zer vardı; Newroz sonrası gitmiştik Fatma'nın yanına. Arkadaşımız hemen fuları çıkarıp, Fatma'nın yanına koydu. Bu onu daha da duygulandırdı. Devrimcilerin paylaşımındaki ikirciksizliği ona, uğruna yaşamını verdiği davanın ne kadar büyük olduğunu düşündürdü mutlaka... "Zafer halayını birlikte çekeceğiz" dedi Fatma. Hepimiz ayrı ayrı onu alındaki kızıl banttan öptük.

Bedenin hücre hücre erirken düşmana inat bir gün fazla yaşamak, düşmana inat bir nefes fazla almak... ve uyandırmak isteyen toprakları...

Çok yoğun duygularla ayrıldık siper yoldaşımızın yanından. Onlar için daha güçlü yürümek için yollara düştük. □

DETAK'a ulaşmak için e-mail adresi: detakistanbul@yahoo.com

TARİHİ SU KEMERİNDE ÖLÜM ORUCU PANKARTI!

F tipi zindanlarda 5 yılı aşkın bir zamandır Ölüm Orucu eylemi sürüyor. Beş yıldır 121 yiğit devrim savaşçısı ölüm-süzleşti. Binlercesi sakat kaldı ya da bedenlerinde kalıcı hastalıklar oluştu. Bütün baskı ve katliamlara rağmen zindanlarda dişe diş bir savaş yaşanıyor.

Zindanlardaki tutsaklar dünyada eşi benzeri görülmemiş bir destan yazıyorlar. Teslim olmaktansa ölümü yeğliyorlar. Böylesi yiğit, cesur ve fedakarca bir eylemi sahiplenmek en geniş kitlelere taşımak, devrimci tutsakların yanında olmak işçi ve emekçilerin görevidir. Katledilen tutsaklar işçi sınıfının öncüleridir. İşçi sınıfının geleceğidir.

15 Mart Çarşamba günü Ölüm Orucu eylemini kitlelere duyurmak için Saraçhane'deki Bozdoğan Suru'na "Ölüm Orucu Sürüyor, Mücadele Birliği Platformu" imzalı bir pankart astık. Surların altından geçen yüzlerce araçtaki insanlar ilgiyle pankarta bakıyorlardı. Pankartın ebatı çok büyük olduğundan insanların gözüne hemen çarpıyordu. Bu durum sivil polislerin de dikkatinden kaçmamıştı. Pankartımız surların üzerinde bir süre kaldıktan sonra polislerce ipleri sökülerek yerinden alındı.

**YAŞASIN ÖLÜM ORUCU EYLEMİMİZ!
SERPİL CABADAN YALNIZ DEĞİLDİR!
FATMA KOYUPINAR YALNIZ DEĞİLDİR!**

Mücadele Birliği Platformu/
İstanbul

Gazi Sokaklarında Çınlayan Ses: ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR

Zindanlarda Ölüm Orucu Eylemi karşı devrimin bunca katliam, baskı ve ayak oyunlarına rağmen 6 yıldır tüm kararlılığıyla sürüyor. Zindanlarda devrimi eriyen bedenlerinde büyüyen Ölüm Orucu savaşçıları "Zafere Kadar Daima" şiarını her geçen gün yükseltiyorlar.

Bizler de zindanlarda süren Ölüm Orucu Eylemi'ni, işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı Gazi Mahallesinde kulakları sağır olmamış tüm insanlara duyurmak için bir basın açıklaması düzenledik. Akşam saat 19:00'da ellerimizde kızıl bayraklarımız ve üzerinde Fatma Koyupınar ve Serpil Cabadan'ın resmi olan, "Ölüm Orucu Sürüyor / Mücadele Birliği Platformu" yazılı pankartımızla Cemevi önünde toplandık. Daha sonra Eski Karakol Durağı'na kadar Ölüm Orucu savaşçılarımızın zindanlardaki sesini tüm halka sloganlarımızla duyurmaya başladık: "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Serpil Cabadan Onurumuzdur", "Fatma Koyupınar Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Devrimci Tutsaklara Kalkan Elleri Kıracağız", "Zindanları Yıkacağız Zaferi Biz Kazanacağız", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Savaşan Halklar Kazanacak", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız".

Daha sonra Eski Karakol Durağı'nda basın açıklaması yaptık. Yapılan basın açıklamasında: "Evet, sizin sesiniz olup sizi haykıracağız diyebilmenin onurudur bizleri bir arada tutan ve karşı konulmaz bir güçle kollarımızı kenetleyen.

Yüreklarının kulakları sağır olmamış herkes biliyor, görüyor ve yaşıyor ki, sınıflar savaşımının zindanlar cephesindeki kışıma tüm yoğunluğu ile devam ediyor.

(...) Zindanlarda mevsimleri, yılları aşan büyüklükte, sınıflar tarihinin şanlı mücadele destanına nakşolan bir eylem sürüyor. Devrimin gücü zindanlardaki devrimci tutsakların alınlarına taktıkları kızıl bandın ışığıyla aydınlanıyor. Yolumuzu ve bilincimizi aydınlatan o ışık, şu an Gebze zindanında tutsak bulunan Serpil Cabadan'ın ve tahliye olduktan sonra Küçükarmutlu'daki evinde Ölüm Orucu Eylemini sürdüren Fatma Koyupınar'ın nezdinde kendini buluyor.

(...) Şu anda Ölüm Orucu Eylemini büyük bir kararlılıkla sürdüren Serpilimiz bugün eyleminin 274. gününde, Küçükarmutlu'daki evinde eylemini sürdüren Fatma Koyupınar ise 323. gününde onlar "Zafere Kadar Bağlılıkla, Daima" diyerek düşmanın tüm saldırılarını boşa çıkarıyorlar ve bayrağı onurla taşıyorlar.

(...) Ölüm Orucu Eylemini büyük bir kararlılıkla sürdüren savaşçılarımız Serpil Cabadan'ı ve Fatma Koyupınar'ı selamlıyor; mücadelenin mücadelemizdir diyoruz." denildi. Ve eylem atılan sloganlarla bitirildi:

**SERPİL CABADAN YALNIZ DEĞİLDİR!
FATMA KOYUPINAR YALNIZ DEĞİLDİR!
ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR SÜRECEK ZAFERE KADAR!**

16 MART KATLIAMINI UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ

*Bir ölü yatıyor
Vurdular
Kurşun yarası
Kızıl bir karanfil açmış alnında
İstanbul'da Beyazıt meydanında.
Bir ölü yatacak
Toprağa şıp şıp damlayacak kanı
Silahlı milletim hürriyet türkleriyle gelip
Zaptedene kadar büyük meydanı.*

Nazım HİKMET

Beyazıt Meydanı'nı 16 Mart günü devrimci öğrenciler olarak biz zaptetmiştik. Sloganlarımız ve haykırışlarımızla 28 yıl önce katledilen yedi devrimci öğrenciyi ve Halepçe

Katliamını unutmadığımızı ve hiç kimseye de unutturmayacağımız göstermek için...

Beyazıt Meydanı savaş alanlarını aratmayacak denli polis yığınağıyla doluydu. Önce Edebiyat Fakültesi'nden, ellerinde 16 Mart'ta katledilen öğrencilerin resimleri ve sloganlarla öğrenciler çıkış yaptı. Biz de bu grubun içinde elimizde DÖB flamları, "Ölüm Orucu Sürüyor-DÖB", "Serpil Cabadan Ölüm Orucu Eyleminin 260'lı günlerinde" yazılı dövizlerimizle yer aldık. Sloganlarımızla Beyazıt tramvay durağına geldik. Burada Sirkeçiden gelen öğrencilerle bir araya gelip Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtik. Meydana geldiğimizde ana giriş kapısından çıkan öğrenciler, ellerinde "16 Mart'tan Şemdinli'ye Katleden Devlettir- Devrimci Demokrat Yurtsever Öğrenciler" imzalı pankartlarıyla kitleye dahil oldular. Buradan hep birlikte Eczacılık Fakültesi önüne yürüdük. Yapılan basın açıklamasının ardından öğrencilerin katledildiği yere karanfillerimizi bıraktık, Grup Yorum'un söylediği marşlardan sonra basın açıklamasını sonlandırdık.

KATLIAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!

AHMED SA'ADAT YALNIZ DEĞİLDİR!

14 Mart günü siyonist İsrail, Filistin Eriha Cezaevinde tutsak olan FHKC Genel Sekreteri Ahmet Sa'adat'ı ve tutuklu 60'dan fazla FHKC savaşıncısını İsrail zindanlarına nakletmek için, cezaevine füzelerle, tank ve bombalarla saldırdı. Ahmet Sa'adat, El Cezire televizyonuna yaptığı açıklamada, "işgalcilere teslim olmayacağını" söyledi. "Ben, onurlu bir devrimci gibi bu saldırıya karşı direneceğim" diyen Ahmet Sa'adat, yoldaşlarıyla birlikte İsrail birliklerine karşı saatlerce direndi.

Bütün gün süren çatışmalar sonucu İsrail, ancak 3 FHKC savaşıncısını katlederek cezaevine girebildi ve aralarında FHKC Genel Sekreteri Ahmet Sa'adat'ın da olduğu 60'dan fazla FHKC savaşıncısını tutsak aldı. Ahmet Sa'adat ve yoldaşları işkence ve zorla İsrail zindanlarına nakledildi. Ve şu anda gözlerden uzak, siyonist cellatlar tarafından sorgulanıyorlar.

FHKC lideri ve militanlar, Filistinlilere "böcek" diyerek aşağılamaya çalışan İsrail Turizm Bakanı Rehavam Zeevi'yi öldürdükleri gerekçesiyle Filistin yönetimi tarafından tutsak edilmişlerdi. Filistin yönetimi, İsrail'in baskısı karşısında Ahmet Sa'adat ve yoldaşlarını tutsak alarak, uzlaşmacı çizgisini kanıtlama yoluna gitmiştir. FHKC Genel Sekreteri ve yoldaşları, yaklaşık 4 yıldır Eriha Cezaevi'nde tutuluyorlardı.

Bizler de, Mücadele Birliği Platformu olarak, İsrail'in eline tutsak düşen Filistin Devrimi'nin gerçek öncülerinin yanında olduğumuzu belirtmek için bir basın açıklaması yaptık. 18 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde devrimimizin simgesi kızıl bayraklarımız ve Filistin bayrakları ile

"Ahmet Sa'adat Yalnız Değildir" pankartımızı açarak sloganlarımızı atmaya başladık. "Ahmet Sa'adat Yalnız Değildir", "Filistin Halkı Yalnız Değildir", "Filistin'de Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Filistin Devrimle Özgürleşecek", "Savra Savra Hatta Nasr" sloganları eşliğinde basın açıklamamızı okuduk.

"... İsrail, bu katliam saldırısıyla Filistin Devrimi'ni yenmek, Ortadoğu'nun hiç sönmeyen devrim ocağını kanla sulayarak söndürmek istiyor. Ama emperyalistlerin ve siyonistlerin unuttukları bir şey var: Filistin halkı, yarım asırdır özgürlük için mücadele veriyor. Özgürlük ağacı kanla yeşeriyor. Filistin halkı, yarım asırdır kendi toprakları üzerinde tutsak ve en ağır baskı, işkence ve hakaretlere maruz kalıyor. ABD'nin desteğinde İsrail, kasap Şaron gibi katiller eliyle Filistin Devrimi'ni kanla boğmak istiyor. Filistin Devrimi, çok ağır süreçlerden geçerek bugüne geldi. Bir halk, 7'den 70'e emperyalizme ve siyonizme karşı ölümüne bir savaşa girdi. Filistin'in kendileri küçük, yürekleri büyük "taş generalleri", intifadanın ateşini her yere yaydılar. Filistin Devrimi, intifadalarla büyüdü. Ve artık öyle bir aşamaya geldi ki, hiçbir güç, onu yenilgiye uğratamayacaktır. Her ev, her aile, kanlı kefiyelerine sardıkları tarih bilinciyle, feda ruhuyla mücadeleye atılıyor. Ne uzlaşmacıların, işbirlikçilerin devrim ateşini düşürmeye dönük açıklamaları, ne katliam ve işkenceler, ne karşılarındaki dünyanın en gelişmiş askeri-teknik donanımına sahip emperyalist, siyonist güçler, onları devrim için yaşamaktan ve savaşmaktan alıkoyabilir." Açıklamamızı okuduktan sonra sloganlarımızı haykırmaya devam ettik. Açıklama metnini dağıttıktan sonra eylemimizi sonlandırdık.

Filistin bir gün mutlaka özgür olacak. Bu devrim için yola çıkan, demokratik ve sosyalist bir Filistin için mücadele eden Ahmed Sa'adat ve yoldaşlarının yanında olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz.

**AHMED SA'ADAT YALNIZ DEĞİLDİR!
YAŞASIN FİLİSTİN DEVRİMİ!
SAVRA SAVRA HATTA NASR!**

ESKİŞEHİR'DE 8 MART

Eskişehir'de EKA olarak içinde bulunduğumuz Demokratik Kadın Platformu'yla birlikte çalışmalarımıza biz de günler öncesinden başladık. Platform'da bu yıl önümüze, birlikte kitlesel bir yürüyüş ve ardından basın açıklaması hedefi koyduk. Bunun için de platformdan sendikalara ve diğer Eskişehir'deki kadın derneklerine çağrı yapma kararı çıktı. Bizler de nasıl şekilleneceğini az çok tahmin ettiğimiz için politikalarımızdan birleşmek adına ödün vermeyeceğimizi söyledik ve geri adımlar atılmaması gerektiğini toplantılarda sık sık vurguladık. Ardından geniş katılımlı toplantı gerçekleşti; bu toplantıya Demokratik Kadın Platformu dışında; KESK, ÖVDER, CHP'li Kadınlar, ADD'li Kadınlar, SHP'li Kadınlar ve KA-DER de katılmıştı. Biz, bunun üzerine platformdan imzamızın çekme kararı aldık. Bu

kararımızı iletmek için bir sonraki toplantıya gittiğimizde kendilerine basın açıklamasında yazılanlar "uygun" düşmemiş olacak ki, düzen partileri ve ADD'nin imzalarını çektiklerini öğrendik. Bunun üzerine çalışmalarımıza platform içinde devam ettik. Toplantılarda yine feministlerle bildik sorunları yaşadık bizler de. Erkek arkadaşların kortejin en arkasında durup slogan atmamaları istenince, biz bu sefer de erkek yoldaşlarımızla beraber yürüyeceğimizi, emekçi kadınların kurtuluşunun devrimle mümkün olacağını ve devrim mücadelesinde de kadın erkek beraber alanlarda yer alacağımızı söyledik. 8 Mart günü geldiğinde erkek yoldaşlarımızla kortejde yerimizi aldık yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürüyüş Vardar İş Merkezi'nin önünden başlayıp Adalar Migros önünde yaptığımız basın açıklamasıyla son buldu. Basın açıklamasında Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesine, sınıfsal ve cinsel sömürünün boyutlarına, Kürt kadınlarının üzerindeki baskılara, gözaltılarında devrimci kadınlara yönelik tacizlere ve tecavüzlere yer verildi. Bu yılki 8 Mart, öncelikli olarak Bursa'da elyaf fabrikasında yanarak can veren 6 kadına ve tüm dünyaya emekçi kadınlarına adandı.

Mücadele Birliği Platformu ve EKA olarak yürüyüş boyunca taşıdığımız dövizler yoğun ilgi gördü. Dövizlerimizde "Hepimiz Birer Sevdayız", "Emekçi Kadınlar Zindanda Zindanlar Yıkılsın Tutaklara Özgürlük", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" ve "Serpil Cabadan Ölüm Orucunun 200'lü Günlerinde" yazıyordu. Eylemimiz atılan sloganlardan sonra sona erdi.

**EMEKÇİ KADINLAR DEVRİMİLE
ÖZGÜRLEŞECEK**
Eskişehir EKA

12 MART GAZİ KATLIAMINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ...

12 Mart 1995 yılında Gazi mahallesinde bulunan Doğu Kıraathanesinin faşist devlet tarafından silahla taranmasıyla başlayan ve kısa süre içerisinde Ümraniye, Okmeydanı, Bahçelievler ve diğer bölgelere sıçrayan sokak savaşları sonucunda Gazi Mahallesinde 17, Ümraniye 1 Mayıs mahallesinde 6 canımızın ölümsüzleştiği günün 11. yılında bu katliamı unutmadığımızı ve unutturmayacağımızı göstermek için Eskişehir Adalar Migros önünde saat 14:00 da Mücadele Birliği olarak bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

"Mart, İsyandır, Ayaklanmadır, Devrimdir"

Açıklamamızda, 13 Mart savaşçıları Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar yoldaşların mücadelelerini ve 12 Eylül faşist darbesiyle idam edildiklerini ancak onların kavgamızda nasıl hayat bulduklarını Eskişehir sokaklarında halklara haykırdık.

"Adları Onur, Adları Adımızdır"

"13 Mart Savaşçıları Yaşıyor Savaşıyor"

Ölüm Orucunda bedenini açığa yatan yoldaşımız Serpilimiz canımıza sloganlarımızla selam gönderdik. 'Serpil Cabadan Yalnız De-

ğildir', 'Serpil Yoldaş Onurumuzdur.' Zindanlarda yeni Gaziler, Çorumlar, Sivaslar yaşanmasın diye savaşıyor, güzel bir gelecek için, kaçınılmaz olan o güne yaklaşmak, tüm irimlerini devrime akıtmak için savaşıyor yoldaşımız onurumuz, kavgamız, adımımızdır.

YAŞASIN 12 MART GAZİ AYAKLANMASI! YA DEVRİM YA ÖLÜM!

Eskişehir Y.E. Mücadele Birliği

Ölüm Orucu Afişine Gözaltı

21 Mart Salı günü öğle saatlerinde okurlarımızdan Mesut AYDIN ve Yunus E. KILIÇ, Aksaray-Topkapı civarında yayınevimizden çıkan "Ölüm Orucu Sürüyor, Mücadele Birliği" afişlerini yapıyorlar, Şehremizi bölgesinde polis tarafından durdurularak, izinsiz afiş yaptıkları gerekçesiyle gözaltına alınmışlardır.

Afiş yapıştırmak suç olmadığı, cezası bulunmadığı halde iki o-

kurumuz, Fatih Polis Karakolu'na götürülmüşlerdir. Orada sorguya çekilen okurumuz Mesut AYDIN akşamüzeri serbest bırakılırken, Yunus E. KILIÇ ise yaşı küçük olduğu gerekçesiyle Fatih Çocuk Şube'ye götürülmüş, iki gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakılmıştır.

**BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!
SERPİL CABADAN YALNIZ DEĞİLDİR!
FATMA KOYUPINAR YALNIZ DEĞİLDİR!**

İZMİR'DE NEWROZ

Demirci Kawanın Zalim Dehaq'a karşı yaktığı isyan ateşi yanmaya devam ediyor. Günümüzde de Kürt halkı ve ezilen halklar bugünün Dehaq'ı olan burjuvaziye karşı isyan ateşini körüklüyorlar. Bu sene her yerde olduğu gibi İzmir'de de Newroz coşkuyla kutlandı. 19 Mart Pazar günü Gündoğdu Meydanı'nda düzenlenen mitingle Newroz kutlamaları başladı. Mitinge biz de üzerinde "Kürt-Türk Emekçileri Devrimle Özgürleşecek, Newroz Piroz Be, Mücadele Birliği" yazan pankartımızla katıldık. Saat 11.00'de toplanma yeri olan Cumhuriyet Meydanı'nda yerimizi aldık. 11.30 gibi yürüyüş başladı. Bir süre yürüyüp arama noktasından geçtik. Sonradan öğrendik ki, arama noktasında bir gerginlik yaşanmış. Aldığımız bilgilere göre Kadifekale bölgesinden gelen Kürt halkının önü polisler tarafından kesilmiş ve alana girmelerine izin verilmemiş. Bunun üzerine alana farklı yerlerden gelen Kürt gençleri geri dönerek barikatlara yüklenmeye başladılar. "Diğer arkadaşlarımızın buraya gelmesine izin verilene kadar burdan gitmeyeceğiz" diyerek polis barikatının üzerine yüklenildi. Barikatın önünde polisin ve DTP'li yöneticilerin gençleri sakinleştirme çabalarına karşı Kürt gençleri ısrarlarından vazgeçemediler. Bunun üzerine çevik kuvvet barikattaki insanlara saldırdı. Saldırı sonrasında çevrede bulunan taşlarla polise karşılık verildi. Polisin gaz bombası kullanması üzerine kitle dağıldı ve dağılırkende çevrede bulunan lüks mağazaların camları taşlandı.

Çatışmanın ardından Kadifekaleden gelen halkın alana girmesine izin verildi ve yürüyüş devam etti. Yürüyüş boyunca "Kürdistan Devrimle Özgürleşecek", "Kürdistanda Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Disa Disa Serhıldan Biji Azadiya Kürdistan", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emegin Olacak", "Ya Devrim Ya Ölüm", "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Serpil Cabadan Yalnız Değildir" sloganlarımızı attık. Alana geldiğinde miting tertip komitesinin konuşmaları başladı. Konuşmaların ardından halaylara geçildi ve kitle saatlerce halaylarla Newrozu kutladı.

Biz de son olarak, alanda Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı başlıklı bildirimimizin ve Dergilerimizin dağıtımını yaptıktan sonra pankartımızı toplayarak alandan ayrıldık.

**NEWROZ PİROZ BÊ!
KÜRT HALKI DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK!**

Mücadele Birliği Platformu/
İzmir

SEMPOZYUM

1-2 Nisan

**Savaş Ve Kadın
Kadının Özgürleşme Mücadelesi**

SAVAŞTA KADIN OLMAK

Sibel Özbudun

IRAK'TA KADIN OLMAK

**Irak Kadın Hakları
Savunma Merkezinden
Samav M. Naef**

FİLİSTİN'DE KADIN OLMAK

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneđi

GÖÇ YOLLARINDA KADIN OLMAK

Göç-Der Başkanı Şefika Gürbüz

GREVDE KADIN OLMAK

Serna Seral İşçileri

ZİNDANLARDA KADIN OLMAK

POLİTİK KADINA DÖNÜK ŞİDDET

Av. Meryem Erdal

Av. Eren Keskin

Av. Eylem Erkaslan

Dr. Şebnem Korur Fincancı

SANAT VE KADIN

Berrin Taş

Ruhan Mavruk

Tarih: 01-02 Nisan 2006

Yer: Ayışığı Sanat Merkezi

Saat: 11:00-18:00

DEVİRİMİN AYAK SESLERİ DÜNYAYI SARSIYOR

FRANSIZ ÖĞRENCİLER 'EYLEME DEVAM' DİYOR

Fransa'da yasalaştırılmaya çalışılan CPE Kontratı'na karşı eylemler ülke çapında yaygınlaşırken, Fransa başbakanı Villepin, kontratın geri çekilmeyeceğini ve yasalaşacağını, ancak ufak tefek değişiklikler yapılabilceğini söyledi.

Villepin, gençler için iki yıllık deneme çalışması boyunca gençlerin işten çıkarılmaları durumunda işsizlik parası alma ve CPE üzerinde düzenli olarak değişimler yapma önerilerinde bulundu. Ancak sözkonusu kontratla çalışacak gençler, iki yıllık deneme çalışması boyunca sürekli kovulma riski altında bulunacak, patronlar istediği zaman kanıt göstermeden gençleri işten çıkarabilecekler. Hükümet bunun işsizliği azaltacağını savunuyor. Özellikle gençler arasında çok yaygın olan işsizlik, geçtiğimiz aylarda Paris sokaklarının ayaklanmalarla sarsılmasının önemli bir ateşleyiciydi.

Paris'teki 1968 hareketinin sembolü Sorbonne Üniversitesi, 11 Mart günü yaşanan işgalden bu yana kapalı ve üniversite öğrencilerinin eylemlerine liseli öğrenciler de destek veriyor. Bunun yanı sıra Paris, Strasbourg, Toulouse, Rennes ve Le Havre'daki üniversiteler de kontratın askıya alınmasını istiyor.

Paris'te 14 Mart günü yapılan eylemlere dört bine yakın öğrenci katıldı ve eylemlerde öğrenciler ile polis arasında çatışmalar yaşandı.

18 Mart günü de işçilerin desteklediği lise ve üniversite öğrencileri, ülke çapında yüzbinlerin katılımıyla büyük protesto eylemleri düzenledi. İşçi ve öğrencilerin talebi, yeni yasanın yürürlükten kaldırılması.

Ülke genelinde kasaba ve kentlerde toplam 156 protesto yürüyüşü ve eylem yapıldı. Eylemlere olan katılım, bir milyon kişinin üzerine çıktı. Eylemlere başkent Paris'te 350 bin kişi katılırken, Marsilya'da 130 bin, Toulouse'da 50 bin, Rennes'de 35 bin, Lille'de 30 bin ve Lyon'da 25 bin kişi sokağa çıktı. Fransa'da toplam 84 üniversitenin 64'ünde boykotlar devam ediyor ve son yapılan kamuoyu araştırması, seçmenlerin yüzde 68'inin yasanın geri çekilmesini istediğini gösteriyor.

Eylemlerde kortejlerin önemli bir bölümünü gençler oluştururken, işçi ve memurlar da yoğun olarak katıldı. Paris'te yapılan eylemin bitiminde, yine bazı gençlik gruplarıyla polis ve çevik kuvvetler arasında çatışma yaşandı. Nation Meydanı'nda başlayan ve daha sonra Sorbonne Üniversitesi civarında da devam eden olaylarda çok sayıda polis ve eylemci yaralanırken, 170 kişinin de gözaltına alındığı belirtildi.

CPE Kontratı, gençlerin iş güvencesiz, ucuz iş gücü olarak çalıştırılmasını yanı sıra, patronların CPE Kontratıyla çalışacak gençleri sosyal güvenceyle çalıştırdığı işçilere tercih etmelerini getirecek. Bu da işçilerin işsiz kalmasına ve ülke çapında işsizliğin yaygınlaşmasına yol açacak.

Gençlik örgütleri ve sendikalar, yasanın geri çekilmesi için 27 Mart tarihine kadar zaman tanıdıklarını söylediler.

PARİS'TE BİNLERCE KİŞİ

KONUT HAKKI İÇİN YÜRÜDÜ

Fransa'nın başkenti Paris'te yaklaşık 5 bin kişi konut hakkı için eylem yaptı. Droit au Logement organizasyonu tarafından düzenlenen eylem, "Herkes için bir lojman" sloganı ile yapılıyor ve göçmenlerin evlerden atılmaları protesto ediliyor.

11 Mart günü akşam saatlerinde yapılan yürüyüşte, onbinlerce konutun boş olmasına rağmen, göçmenlere konut hakkı tanınmaması protesto edildi. Aralarından çok sayıda kadın ve çocuğun bulunduğu eylemciler, "konut istiyoruz, biz kötü değiliz", "bir ev, bu yasadır" ve "Sarkozy, unuttun, senin de ailen göçmen" sloganları attı.

Eylemlere Droit au Logement'in yanı sıra, Ulusal Konut Konfederasyonu, Konut Eylemleri Komitesi, İşsizler Hareketi APEİS ile CNT, LCR, LO gibi sendika ve partiler katıldı. Droit au Logement 'in yaptığı açıklamaya göre, her yıl 140 bin lojman boşaltılıyor ve en az 10 binine polis zoruyla el konuluyor.

SCT FİLTRE İŞÇİLERİ GREVE ÇIKTI

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Mersin Tarsus'ta kurulu bulunan SCT Or-Turbo Filtre fabrikasında 15 Mart günü 300 işçi greve çıktı. Patronlarla yapılan toplu iş sözleşmesinde bir sonuç alınamayınca, işyerine grev pankartları asıldı.

Birleşik Metal-İş'in, burada örgütlendiği andan itibaren patronun, örgütlülüğe yönelik saldırılarıyla karşılaşmaya başlanmıştı. İşyerinde son bir ay içinde 54 işçinin işine son verilmişti ve sendikadan istifa edilmemesi halinde fabrikayı kapatacağı tehdidini savunmuştu.

SCT, patronlarının resmi arabulucuya yazdığı yazıda asıl amacını açıklıyor. Bu bölgede yatırım yapmasının nedeninin, ucuz işgücü olduğunu açıkça belirtiyor. Çalışanlarına asgari ücret düzeyinde maaş ödeyen ve hiçbir sosyal hakkı ödemek istemeyen SCT patronları, gerçeğe aykırı sözlerle, SCT işçilerinin haklı mücadelesini kırmaya çalışıyor.

Patron Grevi Kıramadı

SCT Filtre patronu, grevi kırmak için işçilere işbaşı çağrısı yaptı. Ancak hiçbir işçi bu çağrıya uymadı. Fabrikanın önünde toplanarak kararlılıklarını gösteren işçilere Petrol-İş ve Genel-İş sendikalarının temsilcileri de destek verdiler. Grevin 8. gününe girdiğini söyleyen Birleşik Metal İş, grevin, patronun SCT işçisini tanyana kadar süreceğini söyledi.

ALMANYA'DA BİNLERCE DOKTOR GREVDE

Almanya'da üniversitelerde çalışan binlerce doktor, 16 Mart gününden itibaren daha fazla ücret alabilmek için ülke çapında greve başladı. Doktorlar örgütü yeni bir ücret tarifesinin açıklanmaması halinde "kendiniz ameliyat olun" adıyla başlattıkları eylemi yaimaya kararlılar.

Almanya'da haftalardır devam eden kamu çalışanların grevleri devam ederken, doktorlar da grev başlattı. Üniversite kliniklerinde çalışan binlerce doktor, kötü iş koşulları ve aldıkları ücretleri protesto etmek amacıyla grevdeler. Ülkenin en büyük doktorlar sendikası olan Merkezi Mainz kentinde bulunan Marburg Birliği'nin açıkladığı rakama göre, eyleme Almanya çapında 4 bin doktor katılıyor.

Marburg Birliği, üniversite kliniklerinde ve eyalet hastanelerinde çalışan doktorlar için yüzde 30'luk bir ücret artışı içeren yeni bir anlaşmanın imzalanmasını talep ediyor. Doktorlar, yaptıkları 1 günlük grevin ardından gelecek hafta yeni eylem ve grevlere hazırlanıyorlar.

Haftalardır grevde olan Ver.di sendikası, doktorların taleplerine destek vererek "Greve hoşgeldiniz" dedi.

Almanya'da Doktorların Grevi Sürüyor

Almanya'nın çeşitli kentlerinde devlet hastanelerinde çalışan 20 bin doktor, daha iyi ücret ve çalışma koşulları sağlanması talebiyle grev yapıyor.

Bezay önlüklü doktor kitlesi, isteklerini duyurabilmek amacıyla 22 Mart günü Hannover sokaklarında yürüdüler. Almanya'da kamu sağlık hizmetlerinin düzeyi yüksek. Ama Doktorlar Sendikasının başkanı, şimdi bu niteliğin tehlike altında olduğunu kaydediyor ve sağlık hizmetlerinin şu andaki yüksek niteliğinin korunabilmesi için yüksek vasıflı, yüksek maaş alabilen, işine bağlı ve aşırı iş yükü altında ezilmeyen doktorlara ihtiyaç duyulduğunu vurguluyor.

Ülkenin çeşitli yerlerinde nöbetleşe iş bı-

rakma eylemine giden doktorlar, son 10 yıldır uygulanan kesintilerin çalışma koşullarını tahammül edilemez hale getirdiğini söylüyorlar.

Almanya'da doktorların grevi, son yedi haftadır süren hemşireler, çöpçüler, yol bakım çalışanları gibi kamu sektöründeki diğer grevliilerin grevlerine eklendi.

Ayrıca Almanya'nın dev mühendislik sektöründe çalışanlar da Paskalya'ya kadar kabul edilebilir bir ücret önerisi almazlarsa, greve gidecekleri tehdidinde bulunuyorlar.

TÜRK-İŞ: "SÖZ BİTTİ SIRA EYLEMDE"

Türk-İş'e bağlı sendikaların İstanbul şubeleri, Genel Sağlık Sigortası'nın geri çekilmesi talebiyle 18 Mart günü Galatasaray Lisesi'nden Taksim Gezi Parkı'na yürüdü. Galatasaray Meydanı'nda toplanan 2 bin işçi, Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası yasa tasarılarını protesto etmek için Taksim Gezi Parkı'na yürüdü. Yürüyüşte, Deri-İş Tuzla Şubesi, TÜMTİS, Belediye-İş 2 No'lu Şube, Tez Kop-İş, Yol-İş, Petrol-İş ve Basın-İş sendikaları kendi pankartlarıyla katıldı. Eyleme, direnişte olan Serna Seral işçileri ve Cevahir Deri işçileri de dövizleriyle katıldı.

İşçiler yürüyüş boyunca, "Hükümet yasası al başına çal", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Parasız eğitim, parasız sağlık" ve "Söz bitti, sıra eylemde" sloganları attı.

44 ÇİMENTO FABRİKASINDA GREV KARARI

Türk-İş'e bağlı Çimse-İş Sendikası, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine, 44 çimento fabrikasında grev kararı aldı.

Çimse-İş Sendikası Yönetim Kurulu'ndan yapılan yazılı açıklamada, Çimento Müstahsilleri İşverenleri Sendikası ile yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlandığı bildirildi. Türkiye genelindeki 44 çimento fabrikasının tamamında 17 Mart itibarıyla grev kararı alındığı, anlaşma sağlanamaması durumunda grevin uygulanacağı belirtildi.

Çimse-İş Sendikası'nın 44 çimento şirketinde grev kararı alması sonrası, arabulucu safhasında da çözüm çıkmamasıyla birlikte Çimento Müstahsilleri İşverenleri Sendikası da lokavt kararı aldı.

DÜNYANIN EN YÜKSEK GREVİ!

Dünyanın en yüksek binası olacak Dubai kulesinin (Dubai Burcu) inşaatında çalışan binlerce işçi, düşük ücret ve kötü muameleye karşı isyan ederek işi durdurdu.

Dubai Burcu'nun 2 bin 500 kadar işçisi, 21 Mart gecesi güvenlik güçlerine saldırdı, şantiye binalarını bastı, bilgisayarlara ve dosyalara zarar

verdi, 20'nin üzerinde otomobil ve inşaat makinesini tahrip etti. 22 Mart sabahı da işçiler inşaatla geldi, ancak çalışmayı reddetti.

Yaşanan bu isyanı tetikleyen olayın servis otobüslerinin gecikmesi olduğu belirtildi. İşçiler, vasıflı bir doğramacının günde sadece 7,6 dolar kazandığını, vasıfsızlarsa günde 4 dolara çalıştığını belirterek, ücretlerinin artırılmasını istedi ve ayrıca fazla mesai, tıbbi hizmet ve ustabaşılarının işçilere insanca muamelede bulunmasını talep ettiler.

Bu arada uluslararası Dubai havaalanı inşaatının işçileri de kule işçileriyle dayanışma grevine başladı. Devasa terminal binasının inşaatında çalışan binlerce işçi de 22 Mart sabahı işbaşı yapmadı.

100 kattan fazla olması beklenen ve 2008'de tamamlanacak kulede başlayan grev sonrası İçişleri Bakanlığı, isyancıların 1 milyon dolarlık zarara yol açtığını söyledi.

ALMAN EMEKÇİLERİ 38.5 SAATTE ISRARLILAR

Almanya'da günlerdir devam eden kamu emekçilerinin grevi 2. ayını bitirecek. Baden Württemberg'de kamu emekçilerinin görüşmesi anlaşmazlıkla sonuçlandı. 19 Mart günü Stuttgart'ta yapılan görüşmeler patronların uzlaşmaz tutumundan dolayı bir kez daha kesildi. 17 Mart günü Stuttgart'ta şehir merkezinde yapılan yürüyüşte sendikacılar görüşmelerden umutlu olmadıklarını belirtmişlerdi.

Emekçiler, yeni eylem biçimleri üzerine tartışıyor ve grevi devam ettirmede kararlılar. DGB sendika binasında düzenlenen toplantıda, patronların anlaşmaya yanaşmayan tutumlarına karşı grevi yaygınlaştırma çağrısı yaptı. Toplantı sırasında, 1000 kadar Gençlik Dairesi çalışanı, şehir merkezine doğru bir yürüyüş yaptı. Toplu halde bütün bakanlıkların önünde protesto gösterileri düzenleyen emekçiler, daha sonra faşizme karşı mücadelede katledilenlerin anısına dikilen anıtın önünde düzenlenen mitinge katıldılar.

FRANSA İLE DAYANIŞMA

Baden Württemberg (BW) kamu emekçileri, Fransa'da öğrenci sendikası UNEF'in çağrısıyla dersleri boykot eden öğrencilerle dayanışma içinde olduklarını dile getirdiler. Ver.di Sendikası BW dayanışma için UNEF'e mesaj gönderdi.

İRANLI İŞÇİLER SERBEST BIRAKILDI

İran'ın başkenti Tahran'da, greve çıktıkları için devlet terörüyle karşı karşıya kalan ve hapse atılan otobüs çalışanlarının çoğu serbest bırakıldı. Sendika yöneticilerinden Mansur Osanlo ve Afşin Bahrami dışındakilerin pazar günü cezaevinden çıktığı bildirildi. □

Katledilişlerinin 24. yılında 13 mart savaşıcularını mezarları başında andık.12 mart Pazar günü sabah saat 11 de Hacılarkırı Mezarlığına gittik. Üzerinde 13 mart savaşıcuları yaşıyor savaşıyor, Mücadele Birliği yazan pankartımızı açtık. Anmamıza yaşadığımız coğrafyada ve dünyada devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrim savaşıcuları için saygı duruşuyla başladık. Saygı duruşunun ardından bir arkadaşımız 13 Mart savaşıcularını anlatan metni okudu. Metnin okunmasından sonra hep bir

13 MART SAVAŞÇILARI MEZARLARI BAŞINDA ANILDI

ağızdan tek yürekle, sloganlarımızı attık: "13 Mart Savaşıcuları Yaşıyor Savaşıyor", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz". Anmamızı 13 Mart Savaşıcuları için yazılmış olan 13 Mart marşını söyleyerek bitirdik. Bir kez daha proletaryanın yiğit önderlerine layık olacağımızın sözünü vererek oradan ayrıldık.

13 MART SAVAŞÇILARI YAŞIYOR SAVAŞIYOR

Mücadele Birliği Platformu/
İzmir

SEVDALARA TÜRKÜLER SÖYLÜYÖRÜZ

“Sevda Aydın’ımız başta olmak üzere tüm sevdalarımız için türküler söylüyoruz” diyerek başladık çalışmalarımıza. Ve emekçi kadınlar olarak etkinliğin sorumluluklarını paylaştık. Antep’in merkezi yerlerinden Yeşilsu ve Balıklı Parkı’nda standlar açtık. Standlarda etkinliğin broşürlerini dağıttık, bilet satışı yaptık. 10, 11, 12 Mart boyunca standlarımızda Antep halkına, “Sevdalarımıza Türküler Söylüyoruz” diye seslendik. Ayrıca afiş çalışmaları yaptık. Yerel bir radyo kanalı olan Şirinar’da Sevda Aydın’ın da katıldığı bir program düzenledik. Radyo programında kadının iki türlü ezilmişliğinden bahsettik. Sibel Sürücü’nün “Bırak Yüzün Şiirle Örtülsün” şiirini ve kadınlarla ilgili başka şiirleri okuduk.

Tümüyle kendi çalışmalarımızdan, kendi üretimlerimizden oluşan etkinliğimiz 13 Mart pazartesi akşamı Devlet Tiyatro Salonu’nda başladı. Etkinlik başlamadan önce tüm katılımcı kadınlara kırmızı karanfiller dağıtıldı. Görevli kadın arkadaşlarımız kırmızı fularlar takmışlardı. Etkinliğe katılan kadınların çok hoşuna giden karanfillerin sonrasında sunucularımızın Mart ayının dolu dolu duygularını saymasıyla başladı etkinliğimiz. Ardından 8 Mart 1857’de yanarak ölümsüzleşen 129 tekstil işçisi kadın nezdinde ölümsüzleşmiş tüm devrim savaşçıları için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. İstanbul Taksim Ayışığı emekçisi bir arkadaşımızın Sevda için yazılmış bir şiiri okuması ve bir konuşma yapmasının ardından Antep Ayışığı emekçisi arkadaşımızın emekçi kadınların nasıl özgürleşeceğine değindiği konuşmasıyla etkinlik devam etti.

Ve sahneye Sevda Aydın davet edildi. Sevdamızın, konuşmasını yaparken oldukça heyecanlı olduğu gözlerden kaçmadı. Konuş-

masının bitiminde kucaklarında kendisine verilen bir demet çiçekle dakikalarca alkışlandı Sevda. Tüm katılımcılar “Hepimiz Birer Sevdamız” diye haykırdı.

Program, 13 Mart gününün bizler için ayrı bir önem taşıdığı anlatılması ve 13 Mart savaşçılarının anlatıldığı sinevizyon gösterimiyle devam etti.

13 Mart 1982’de idam edilen işçi önderleri Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar’ın hayatlarının ve mücadelelerinin anlatıldığı sinevizyon gösteriminin ardından “İdamlar Bizleri Yıldırılmaz” sloganlarının hep bir ağızdan haykırıldığı duyuldu.

“Sevdalara Türküler Söylüyoruz” etkinliği Ayışığı şiir ve tiyatro grubunun gösterisiyle devam etti. İzmit Kandıra F tipi zindanında bulunan Ergül Çiçekler’in 19 Aralık 2000’deki 4 gün savaşlarını anlattığı “4 Ateşten Gün, 4 Ölümden Gece” adlı şiiri seslendirilirken, sözler danslarla canlandırıldı. Canlı müzikle fon yapılan gösteri büyük beğeni aldı. Şiirin, şiiri okuyanların, danslı tiyatroun ve müziğin tümü, yaşananları hisseden yüreklerin üretimleri sonucu bir araya geldiği için etkinliğin en beğenilen bölümü oldu.

Etkinliğin sonunda Antep Ayışığı Sanat Merkezi Müzik Grubu Denize Ezgi sahne aldı. Çoğunluğu kendi üretimlerinden oluşan parçalarıyla izleyenleri coşturdular. 13 Mart Marşı okunurken herkes ayaktaydı. Emekçi kadınlar üzerine şarkıların da okunduğu bu bölüm halaylarla sona erdi.

Devlet Tiyatrosu’nun girişinde, bekleme salonuna asılan savaşçı kadınların resimleri de ilgi gören çalışmalar arasındaydı.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı etkinlikte tüm katılımcılara Sevda Aydın ile ilgili broşürler dağıtıldı. Gelenlerin çoğunun eşleriyle birlikte katılmış olmaları dolayısıyla emekçi kadınların katılım oranının yüksek olması da etkinliğimizin başarıları arasındaydı.

Yine dikkat çeken bir nokta da yaş ortalamasının yüksek olmasıydı. Yani tarihin 13 Mart olması ve Antep’in geçmişi düşünüldüğünde bu durum tarihine sahip çıkan işçilerin, emekçilerin eseri idi.

HEPİMİZ BİRER SEVDAYIZ!

YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

SEVDALARA

A
n
t
e
p

TÜRKÜLER

SÖYLÜYÖRÜZ

Ölüm Orucu SÜRÜYOR!

ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR...

Serpil Cabadan
Ölüm Orucu Eyleminin
277. Gününde

*Ve onlar
her güldüklerinde
Cellatlar hep kan ağladı
birşeyler değişti
birşeyleri değiştirdiler
Sokaklardan geldiler
Bomba sesleri
Ve kurşun yaralarından*

*Ne çiçek
ne bebek
ne köca
ve ne de başka bir şey
kahrede kahrede cellatları
dimdik başlarıyla
ve daha da bir güzelleştirerek kadınlıklarını
titreterek yüreklerimizi
ve her çarpışmada en önde
ve hiçbirşeyden geri kalmayarak
yürüyorlar...*

Ergül Çiçekler

15 Mart 2006
Bozdoğan Suru

Ölüm Orucu Eyleminin
316. Gününde
Fatma Koyupınar'ı Ziyaret Ettik